

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Prší i na celebrity? • O malých lidech po prázdninách • Fabiánek po 4 letech • Medové odpoledne • Kudy k Ďáblu pozadí? • Co víme o homeopatii? • Dobřichovické grunty • Kultura • Sport

**Zkolaudováno
k prodeji**

rodinný dům v Randově ulici v Dobřichovicích – dva samostatné mezonetové byty 4+kk s příslušenstvím, terasou, garážovým stánkem, pozemek 1.029 m², možnost koupě domu jako celku nebo bytů jednotlivě, cena každé poloviny domu 5,3 mil. Kč

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

Stavební prodej J+K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Dobřichovice, Pražská 819

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

 721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

 dobrichovice@stavebniprodej.cz
www.stavebniprodej.cz

Prodáme mezonetový byt 3 + 1 v centru Dobřichovic s celkovou výměrou podlahové plochy 94 m². Byt je umístěn ve druhém patře budovy a sestává se z obývacího pokoje (30 m²), kuchyňky (4,6 m²), spíže (2,3 m²), WC (1,45 m²) a chodby (7,75 m²). Z obývacího pokoje je vstup do podkroví, kde se nalézá ložnice (23 m²), pracovna (8,35 m²) a koupelna (6,6 m²). Součástí bytu jsou vestavěné skříně ve vstupní chodbě a v ložnici. K bytu patří ještě půda (6,5 m²) a sklep (1,2 m²).

Cena 3.690.000,-Kč
Tel: 606 620 920

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přílehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem pianu	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková

tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Pavel Hokr – hudební škola
Světločko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

klavír, kytara (elektrická i akustická), flétna,
populární zpěv, rychlokurz klavíru pro dospělé

- > učíme se hrát pro vlastní potěšení
- > koncertujeme 3x ročně
- > hrajeme písničky, které si sami vybíráte
- > žádné stupnice, žádné etudy
- > první 2 hodiny výuky nazýváme
- > můžeme docházet k Vám domů
- > nabízíme výuku i o prázdninách

HRAJEME NAPŘÍ: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO,
KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, HODLÍ DŮM,
SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, DELÁŇÍ,
FALLING SLOWLY, PŘÍBĚH NEKONČÍ, SPOMAL,
HONKY TONKY BLUES, DÍVÁM SE DÍVÁM

MÍSTO VÝUKY: Dobřichovice, Vestec, Jesenice,
Petrovice, Říčany, Šestajovice, Klánovice, Úvaly,
Újezd nad Lesy, Cernolice, Hostivice, Všenory,
Roztoky, Vinoh, Rudná, Lety, Zbraslav, Radotín,
Lpence, Řevnice, Jirny a další obce v okolí Prahy

INFO A PŘIHLAŠOVÁNÍ:
info@pavelhokr.cz, 605 745 262 (Jarka Reiserová)

www.pavelhokr.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)
- * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)
- * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)
- * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického
Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce
32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění
PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle
prostorových možností za smluvní ceny.

Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

„Není větších zastánců pořádku, než jsou vítězní revolucionáři.

Jakmile se nová revoluční moc ustaví, vytvoří se stát a jeho instituce, jakmile její představitelé začnou sklízet ovoce svého postavení, stane se pořádek svatým pojmem. Z bývalých vůdců povstání, podněcovatelů stávek, organizátorů poličních demonstrací, šířitelů ilegálních tiskovin, důmyslných ukrývačů zbraní, partyzánů a velitelů přepadových oddílů se téměř přes noc stávají vyznavači pořádku a přísné legality, které naplňuje odporem každé neorganizované srovnání lidu, letáček rozepsaný psacím strojem a dokonce i teoretická úvaha o možné reformě existujícího systému. Tíživí lidé, kteří kdysi, ještě ve starém parlamentě, proslavili svou stranu bojovnou řečí, projevovali později nelíčené pobouření nad krotkou výhradou básníka či filosofa k existujícímu pořádku. Viděl jsem, jak představitel státu štitivě poukázal na nehoráznou drzost jakýchsi lidí, kteří neuměle rozmnožili leták, zdůrazňující znění zákona o volebním právu. Za války to byl správce tajné tiskárny. Znal jsem ovšem

Milí čtenáři, vzpomínali jsme před pár dny 45. výročí 21. srpna. Toho neblahého dne, kdy k nám brutálně vtrhla vojska tehdejšího Varšavského paktu. Původně jsme mysleli na nějaký text, který by se týkal přímo tohoto tématu, posléze jsme ale sáhli ke knize, jež brilantním způsobem analyzuje, co se dalo poté, v době tak zvané normalizace. Ke knize filosofa a literárního kritika Milana Šimeč-

i skromné buřiče v rámci etablovaného systému, kteří přešli na stranu pořádku, jen co v něm dostali funkci. Není tedy třeba vztahovat tuto změnu jen na čas před revolucí a čas po ní. Tato změna nevyplývá natolik z obecné zákonitosti dějin, jako spíše z obecných zákonitostí, kterým podléhají lidské bytosti v dějinách, revolucionáře nevyjímaje ...

Události roku 1968 v mé zemi byly pojmenovány nejrůznějšími způsoby. Zdá se mi však nejvýstižnější, když řekneme, že z hlediska celého systému reálného socialismu propukl v Československu jednoduše nepořádek. Nepořádek uvnitř i navenek. Má země se podobala v té době planetě, která se v důsledku zvláštního seskupení sil vymkla ze své dráhy a letěla po svém v nejasné naději, že si snad najde nějakou novou dráhu blíže ke slunci. V ustáleném evropském pořádku to byl podnik od samého začátku dosti riskantní. Tím více přitahoval k sobě tento let pozornost a budil u diváků na Západě rozechvění a na Východě znepokojení.“

Milan Šimečka, Obnovení pořádku

ky (1930 – 1990; <http://www.spisovatele.cz/milan-simecka>) *Obnovení pořádku*. Užili jsme 2. exilového vydání, edice Rozmluvy, Londýn 1984, s. 3 – 4. Je škoda, že tato útlá knížka dnes tak trochu upadla v zapomnění. Měli bychom se k ní vrátit. Je totiž poučná i pro naše současné poněkud upachtěné budování reálného kapitalismu ...

Redakce

DO PODZIMU!

Tak by se chtělo napsat povzdech, jak tak zvaní vládci, příkrývající podnikatele v oboru správy našich věcí veřejných, kteří zde, v našem těžce zakaleném rybníce místo nich reálně už mnoho let vládnou, vyřešili svou již dlouhou agonii odchodem středem s následným vypuštěním a vypuštěním rybníka kapry samotnými ... Ale proč si kazit náladu, už jsme se s nimi za těch pár let narozčilovali dost a musíme si taky nechat nějakou energii na dobu po nových volbách. Do šašků a mrtvol neradno kopati ... Do šašků proto, že dělají, co mají, do mrtvol proto, že si stejně neulevíme ...

Pojďme k něčemu radostnějšímu a nekažme si náladu. Jedna totiž moc pěkná věc se stala: jeden z pražských kavárníků, pan Ondřej Kobza (Café V lese - <http://cafevlese.cz/>), dostal skvělý nápad. Totiž rozmístit po Praze piana, aby si mohli kolemjdoucí zahrát a ostatní se pozastavit v denním kvalitě a své hektické přemísťování proměnit v krátké setrvání s hudbou. Úředníci ku podivu nehodili klacek pod nohy. A tak je po Praze zatím tuším 6 pian a o dalších se dále jedná. Jedno je kousek od Masarykova nádraží (u bývalého Odeonu), další jsou na Hlavním nádraží, na Náměstí Míru, před Filosofickou fakultou, pod Palackého mostem na náplavce a také na Letné. Doufejme, že časem další přibudou. Je skvělé vidět i slyšet, jak lidé hrají, jak si třeba na Hlaváku vybalí parta lidí své nástroje, housle a kytary, jeden usedne k pianu a během čekání na vlak se rozjede věru poslouchatelná produkce blues, ragtime ... Nebo když si jen tak někdo brnká etudy z mládí či dokonce samotného Johanna Sebastiana. To jsou pak zastavení čiré radosti ... Blíže třeba zde: <https://www.facebook.com/piananaulici>

Tak o tom jsme Vám, milí čtenáři, chtěli podat zprávu hned v úvodu tohoto podzimního Kukátka. Co ještě dále přinášíme?

Okurková sezona se rozhodně nekonala. V Aktualitách přinášíme koncept přestavby objektů v areálu bývalého křižovnického statku. Do-

tkneme se i fenoménu současných celebrit. Ohlédneme se za 4 roky působení o. s. Fabiánek, a s paní ředitelkou dobřichovické mateřské školy se zastavíme u několika problémů. V té souvislosti přinášíme také informaci o velmi zajímavém školkovém experimentu, který se rodí v sousedních Letech.

Po delším čase jsme také mohli oživit již skoro zapomenutou rubriku Tip na výlet, a to tipem na výlet vskutku poetický – k samotné dáblově řiti. V rubrice O zdraví se dotkneme tématu homeopatie. V historické rubrice pokračujeme v sérii článků o starých dobřichovických gruntech, tentokrát v ulici dnes 5. května, dříve však Švehlově. Tahle rubrika se dnes tak trochu pojí díky jménům, o nichž se v ní píše, s rubrikou Osobnosti, takže jsme ji pro tentokrát úředně vynechali ...

Samozřejmě přinášíme nové zprávy z kultury i přehled kulturních podniků do listopadu. A sport vše, jako vždy, uzavře ...

Doufáme, milí čtenáři, že jste si přes léto odpočinuli, vyhráli patřičně na přejícím sluníčku staré neduhy i nové starosti a smutky a že vstupujete do podzimu plni dobré energie, nálady i radostných očekávání ... Kukátko má ambici k tomu všemu svým skromným dílem přispět.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, pošlete je již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, **abyste svůj text nijak speciálně neformátováli**, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zasláné příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou.

A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova kurs a diskuse se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

J. Matl a redakce

SOUTĚŽ O TITULNÍ FOTOGRAFIE KUKÁTKA STÁLE POKRAČUJE

Vážení čtenáři! Pro toto číslo jsme sáhli k fotografii našich grafiků a na titulní stránce máme aktuální momentku z představení Dobřichovické divadelní společnosti na nádvoří křižovnické residence *Bordel na ministerstvu*. V dnešní převratné době už jen název představení perfektně seděl.

Nicméně náš experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pokračuje. V zásobě máme snímek stromu v parku s pracovním názvem *Parkosaurus* od pana Jiřího Krombholze a na další fotografie se těšíme.

Pro autory a všechny další čtenáře: Neostýchejte se a pošlete nám průběžně další záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaší rodinu a známé, ale i širší veřejnost. Neváhejte a své snímky pošlete na adresu manželů Žůrkových, kteří zpracovávají grafickou podobu Kukátka: info@zurkovi.com a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie musí být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte. Uzávěrka soutěže pro zimní Kukátko bude cca 15. 11. 2013. Pro další čísla obecně vždy těsně po polovině měsíce února a května a srpna.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

Vaše redakce

Podzimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	9
Školy	10
Vespolek	13
O zdraví	15
Tip na výlet	17
Z historie	18
Kultura	30
Sport	37

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2013. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2013. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuje zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Barbora Žůrková

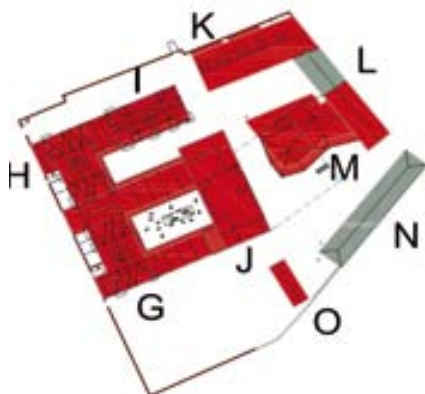
DOB CENTRUM

další kolo přestavby velkostatku začíná

Je to už neuvěřitelných 15 let od rekonstrukce jižního křídla bývalého statku čp. 3, v němž vznikl sál Dr. Fürsta, učebny Osvětové besedy a dočasná kancelář DOB-Investu. Sál žije od podzimu roku 1998 kulturou, různým cvičením, tancováním dětí i dospělých a v neposlední řadě je jednacím místem pro veřejná zastupitelstva. Ostatní budovy areálu (až na výjimky typu vinotéky La Fontana) chátrají. Před 7 lety jsme se proto konečně rozhodli zahájit přípravu celkové rekonstrukce. Nadchli jsme se pro myšlenku využít areál jako kongresový a seminární hotel. Od roku 2007 jsme pracovali na projektu, v roce 2009 jsme získali územní rozhodnutí, později dokonce i stavební povolení. Již v roce 2009 ale bylo zřejmé, že uvažovanou dotaci nezískáme. Nějakou dobu jsme hledali spoluiinvestora pro hotový projekt, pak jsme začali přemýšlet, jak záměr modifikovat. V roce 2011 jsme se rozhodli oslovit autory projektu a změny nakreslit. Hotel se výrazně zmenšil, přibyla funkce bydlení, i nadále je v areálu prostor pro sport a relaxaci. Na změnu projektu získal letos DOB-Invest stavební povolení.

Myšlenka stavět byty v tomto areálu jsem se dlouho bránil. Ale ve spolupráci s renomovanou pražskou architektonickou kanceláří DaM s.r.o. se podařilo navrhnout multifunkční areál, který nám opět připadá smysluplný a realizovatelný. A tak začínáme stavět. Podrobnou situaci areálu naleznete na straně 39 spolu s fotografií modelu.

Areál si zachovává uzavřený charakter, který vychází ze svého historického uspořádání, a současně bude v několika směrech průchozí. Prostranství uvnitř typově navazuje na malá dobřichovická náměstíčka a vy-

tváří společenský prostor, na kterém – byť v jiné poloze – zůstane i dnešní vinotéka. Příjemné propojení pro pěší do parku je současně linkou oddělující část společenskou a část obytnou. Do západní části jsou situovány bytové domy a pro jejich obyvatele i návštěvníky je zajištěno parkování v podzemních garážích. Část bydlení v přízemí se zahradou a se zatravněnými střechami je připravena pro pohodlné seniorské bydlení. Jejím provozovatelem bude samostatná společnost Zelený ostrov s.r.o. Objekt se sálem Dr. Fürsta se hmotově ani využitím příliš nezmění. I východní křídlo areálu s oválnými okny do Vítovy ulice si zachová svůj původní vzhled, jeho využití však bude nové – půjde o restauraci a malý hotel. Označení budov písmeny navazuje na předešlou výstavbu v nedalekém centru Dobřichovic. V první etapě přestavby bývalého statku, jejíž realizace začne od září t.r., vzniknou objekty G, H, I s bydlením a podzemními garážemi, objekt J připravený pro wellness a rehabilitaci či ordinace lékařů a objekt O pro vinotéku La Fontana. Společnost DOB-Invest za-

hájila prodej bytů a několika obchodních prostor a hledá též zájemce o koupi objektu J, buď jako celku, nebo po jednotlivých patrech. V jeho přízemí je projektován i malý bazén. Zda tam však skutečně vznikne, bude záviset až na budoucím vlastníkovi budovy.

Generálním dodavatelem první etapy je společnost PORR a.s., která v Dobřichovicích úspěšně postavila dům Berounka. Podrobnosti o projektu je možné najít na internetových stránkách www.dobcentrum.cz, na něž se lze dostat samozřejmě i přes stránky www.dob-invest.cz.

D. Havlík

CELEBRITY dříve a nyní

*Tempora mutantur et nos mutamur in illis.
(Časy se mění a my se měníme s nimi).*

„Povodeň vytopila i celebrity!“, hlásal titulěk, který mi někdy začátkem června při cestě metrem padl do oka z rozložených novin jednoho pána. Toto sdělení mi sice nevyrazilo dech, ale trochu mě vyvedlo z míry, když mi došlo, co všechno si dnes přírodní živel dovoluje. A začalo mi vrtat hlavou, co to ty celebrity vlastně jsou.

Za celebrity byli kdysi považováni lidé, kteří ve svém oboru něco významného a užitečného dokázali a kteří pro své morální vlastnosti a občanské postoje byli všeobecně uznáváni. Za oněch časů bývaly celebrity váženými osobnostmi, které sice byly hodny obdivu, ale na odiv se nevystavovaly a většinou o něj ani nestály. Patřili mezi ně nejen někteří spisovatelé, hudební skladatelé,

básníci, vědci a politici, ale i lékaři, učitelé, sportovci, novináři a další. A nemuseli to ani být osobnosti známé široko daleko, protože i v lokálním měřítku se takoví lidé vyskytovali – za příklad někdejší místní celebrity by mohl sloužit bývalý dobřichovický lékař, doktor František Fürst, i když mám dojem, že by s tímto označením nesouhlasil. Zvyklost označovat významné osoby celebritami byla po dlouhou dobu všeobecně přijímána a dodržována; navzdory tomu, že jedna z celebrit nynějších by tuto zvyklost, přestože nejde o zvyklost ústavní, nazvala idiotskou.

Jak je uvedeno výše, časy se mění a s nimi se měníme nejen my, ale i význam některých slov. Když jsem se kdysi dávno v Palackého *Dějinnách národu českého* dočetl, že král Václav IV. v začátcích svého panování holdoval myslivosti a později chlastu, trochu mě ten „chlast“ zarazil. Brzy jsem si ale uvědomil, že

slovo „chlast“ v tehdejší době bylo nejspíše spisovné a teprve časem pozměnilo svůj původní význam a získalo pejorativní nádech. Čtenáři mi jistě prominou, že nemohu odolat nutkání příslušnou pasáž ocitovat doslova:

V lesích křivoklátských, žebráckých, berounských a karlštejnských, prostírajících se na několik milích, mladý král často po celé téhodní neustále obíral se myslivostí, o běh věcí celého světa se nestaraje ... V pozdějších však létech vášeň ta otupěla poněkud, jinému nemravu, chlastu, místa postupující.

Zdá se mi, že podobnou změnu prodělalo i slovo „celebrita“. Na rozdíl od slova „chlast“ nezískalo sice žádné pejorativní zabarvení, ale v současné době už jen málokdy znamená významnou, váženou a všeobecně uznávanou osobnost. Celebritami jsou dnes hvězdy a hvězdičky z televizních seriálů, zpěvačky, herci a také modelky, mnozí poslanci a samozřejmě Iveta Bartošová; patří sem i mnoho těch, kteří se domnívají, že jejich bohatství je k zařazení mezi celebrity opravňuje. Svého času byli za celebrity považováni i známý sexuální maniak doktor Barták (toho času ve vězení) a bývalý středočeský hejtmán Rath (toho času tamtéž). Rád bych

ale zdůraznil, že proti nikomu z tak zvaných celebrit vůbec nic nemám, dokonce mnohé z nich pro jejich kvality v daném oboru uznávám; mám však dojem, že nazývám je celebritami je poněkud nadnesené. Přípustím rovněž, že někteří se stali celebritami, aniž o to stáli; tímto „titulem“ je „pocitil“ bulvární tisk, aby zvýšil atraktivitu svých zpráv ze společenských večírků, rautů a módních přehlídek. I druhořadá akce získá na významu, napíše-li se o ní, že byla úžasná a úplně super, protože jí svou přítomností dodala lesku celebrita X.Y. se svým novým přítelem (také celebritou). Všiml jsem si rovněž, že mnohé nynější celebrity pocíťují neodbytnou touhu nám radit, co si vzít na sebe a jak se nalíčit, jdeme-li na recepci, na dostihy nebo kamkoli jinam, jak zaručeně zhubnout a jak přežít zemětřesení o jakkoli vysokém stupni Richterovy škály.

I když tyto tak zvané celebrity žijí ve světě, který je „normálním“ smrtelníkům poněkud vzdálený, jsou jedněmi z nás. A proto, když někdy uvidíte titulky typu „Včerejší průtrž mračen neušetřila ani celebrity!“, nemějte z toho škodolibou radost, ale nebohé celebrity políťte. Nemají to lehké!

HgS

KONČÍ PRÁZDNINY dětem začíná škola

A to nejen těm, co už chodí do „velké“ školy. Také těm menším z mateřské školy. Dobřichovická školka, stejně jako školky v okolí, je nucena řešit řadu problémů, s nimiž se musí za chodu vypořádat. Na začátku školního roku jsme proto oslovili ředitelku naší mateřské školky, paní Moniku Víškovou.

Kukátko: Každým rokem se v době zápisu nedostane spousta dětí do mateřských škol. Především v obcích kolem Prahy je situace kritická. Jak jsme na tom v Dobřichovicích?

M. Víšková: Máte pravdu. Každoročně zůstává průměrně 40 dětí na seznamu nepřijatých.

Musím upozornit, že tyto děti mají trvalý pobyt v Dobřichovicích, nejde o děti z okolních obcí. Letošní zápis a množství nepřijatých dětí vnímám jako nejhorší za posledních 10 let. Poprvé se totiž do naší mateřské školy nedostaly čtyřleté děti. Je to způsobeno extrémním počtem dětí narozených v roce 2009. Čtyřleté dítě je připravené na vstup do mateřské školy, soukromá zařízení většinou těmto dětem nemohou nahradit systém státního školství. Takto staré dítě má nejlepší předpoklady pro integraci do kolektivu vrstevníků. Vzniká u něj potřeba socializace, a proto zařazení mezi stejně staré děti považují za přesně načasované.

K.: Zdůrazňujete výhody státního školství. Vnímáte rozdíl mezi soukromými školkami a státním systémem? Je tady přece množství školček a podobných zařízení a jejich nabídky jsou zajímavé ...

M. V.: Samozřejmě vnímám rozdíl. Pokud opominu cenu, která ve velké většině rodiče limituje, odpovím na dotaz jako odborník s téměř třicetiletou praxí. Stála jsem v posledních letech u zrodu a uvedení do praxe několika soukromých škol. Byla jsem oslovena a požádána odborně zaštitit a provádět dozor, než se tato zařízení rozběhnou. Tímto chci objasnit, že znám z praktické stránky rozdíl mezi těmito institucemi. Spolupracuji s českou školní inspekcí a naše názory se shodují. Takže - soukromé školky (budeme jim souhrnně tak říkat) vznikají jako alternativa předškolního vzdělávání tam, kde poptávka zájemců převyšuje nabídku. Pro děti dvou a tříleté velmi vhodné zařízení. Pro takto malé děti dokonce vhodnější, než státní mateřská škola. Důvodem je menší kolektiv dětí, tudíž větší možnost personálu o děti pečovat.

Personální zajištění v soukromých školkách nepodléhá žádným koeficientům a výpočtům, jako ve školách státních. Proto bývá personálu v soukromých školkách víc. Málokteré dítě je ve věku tří let natolik samostatné, aby zvládlo začlenění do kolektivu 25 dětí s jednou učitelkou. Na tříleté dítě nejsou kladeny žádné zvláštní nároky, jde

o první navazování kontaktů, dělení se o hračky, sebeobsahu ... Toto ve většině případů dokážou soukromé školky zajistit. Tety, jak se většinou opatrovníkem říká, bývají milé, hodné a příjemné, nikoli však pedagogicky vzdělané. To ale nevidím u takto starých dětí jako problém. Mají přece nahradit mateřskou péči, a to se děje.

K.: A čtyřleté děti?

M. V.: Pro čtyřleté dítě ne snad, že by nabídka nebyla dostatečná. Toto dítě je již ale natolik vyspělé, že vyžaduje strukturu. Především strukturovanost v činnostech, které se denně opakují. Vzniká potřeba najít své místo, prosadit se, zaujmout roli a udržet si ji. Pochopit, že jsem jedním ze skupiny vrstevníků. Jakou roli si obhájím, takovou budu ve třídě mít. Proto jen kolektiv stejně starých dětí může naplnit u dítěte potřebu seberealizace - jsem jedním z mnoha a přece jsem důležitý ... Pouze státní mateřská škola dokáže zajistit dostatečný počet stejně starých dětí ve třídě, rovněž se strukturovaností není problém. V roli autority již nevystupuje teta, ale paní učitelka. Je vlídná, ale stojí si za svým. Je důsledná. Vzniká model, který bude dítě provázet celou základní školu. Mnoho rodičů instinktivně cítí, že dítě potřebuje „školku jako sůl“, jak říkají. Pokud se dítě do mateřské školy poprvé dostane až v pěti letech, tedy jeden rok před nástupem školní docházky, většinou se nestihne připravit na zápis do základní školy a pokračuje u nás dál s odkladem. Je to způsobeno také tím, že zápisy do ZŠ jsou již začátkem února. Dítě přijde do školky poprvé v září, než se rozkouká, zvykne na nové prostředí a adaptuje, je leden. A to má již být připraveno k zápisu. Být úspěšný u zápisu, aby jej zapsali. Znat a orientovat se v číselné řadě, mít prostorovou představivost, znát základní i doplňkové barvy, rozumět posloupnosti, znát svou adresu a mnoho dalšího. Takže ten, kdo přijde v pěti letech do státní školky, se nestihne většinou za jeden rok připravit na vstup do ZŠ. Dostane odklad školní zralosti a stráví v mateřské škole další rok. Tím ubere počet volných míst pro nově přijaté děti a vzniká začarovaný kruh.

K.: Máte nějaké řešení takové situace?

M. V.: Ideálním řešením je rozšíření kapacity stávající mateřské školy. Momentálně máme v našem městě 4 třídy MŠ s kapacitou 97 míst. Tato kapacita se nesmí překročit. Je dána hygienickými normami, především počtem metrů na jedno dítě. V MŠ pracuje 14 zaměstnanců, z toho 8 pedagogů včetně mne. Mimo jednoho jsou všichni odborně vzděláni, průměrná délka praxe je 24 let. Protože míra zájmu o naši mateřskou školu stále převyšuje naše možnosti, neustále se zabýváme řešením kapacity. Se stejným problémem se potýkají všechny obce v okolí Prahy.

V loňském roce vznikl projekt, který konečně spatří světlo světa. Aby vzbudil pozornost a byl vybrán mezi desítkami dalších, považovali jsme za důležité odlišit jej od ostatních. Nazvali jsme jej „Předškoláci v pohybu ...“

Projekt vychází ze studií dětské obezity v naší republice, navazuje na sportovní historii našeho města a apeluje na zařazení pohybových aktivit a všestranný pohybový rozvoj dítěte. Třída je zařízená jako tělocvična, současně je obytná jako kmenová třída pro předškoláky. Její využití bude pro celou naši mateřskou školu. Tedy ne počítačová třída, ne třída s audio video projekcí, ale naprosto odlišný projektový model. Naše dílo bylo schváleno a vybráno, peníze z dotačních fondů jsou na cestě. Pokud vše bude probíhat podle plánu, v r. 2014 odstartuje jeho realizace. Považuji to za obrovský úspěch odborného konsultanta na dotační tituly p. Janáka, projektantky pí. Neubertové, podporujícího starosty města M. Pánka a při vši skromnosti také svůj. Mým přáním je přijímat u zápisu všechny děti, ne je odmítat.

PROPEDEUTIKA v letech

Školinka Nona, která letos v září přijme poprvé do své náruče malé návštěvníky, nabízí kromě školkového programu i různé zájmové kroužky pro mladší i starší děti. Mezi jinými kroužky budou moci děti poodhalovat tajemství jazykové propedeutiky. O čem je vlastně řeč? Jazyková propedeutika je novinkou, která je zatím v českém výukovém systému nabízena a vyučována jen velmi zřídka. Což je velká škoda, protože je řadou výzkumů prokázáno, že má úžasné výsledky na celkový rozvoj osobnosti dítěte, zejména po jazykové, ale také kulturní stránce. Jedná se o přípravu dětí k budoucímu efektivnímu učení se cizím jazykům a také hlubšímu chápání svého jazyka mateřského. Děti se učí rozlišovat různé jazy-

kové rodiny, nacházejí souvislosti a rozdíly. Kromě jazykového rozměru, je ve výuce dbáno i na rozvoj kulturní a společenský. Děti poznávají různé světové kultury, dozívají se zajímavosti o jiných zemích a získávají celistvý pohled na svět bez předsudků. Podstatným cílem jazykové přípravy je zbavit děti ostychu před cizími jazyky, vzbudit v nich zájem o ně, dát jim možnost, aby se samy rozhodly, jakým jazykům se chtějí učit, a dát jim pro toto všechno dobrý základ. Kroužek jazykové propedeutiky bude otevřen jak pro děti školkového (2,5-6 let), tak pro děti mladšího školního věku (7 – 10 let). Školinka Nona také nabídne kroužky angličtiny pro různé věkové kategorie. Angličtinu se budou děti učit hrou, zábavnou, ale

přítom účinnou formou s využitím všech smyslů, aby se získané znalosti a dovednosti opravdu nastálo usadily. Tímto kroužkem bude děti provázet Mgr. Pavla Krátká. Vystu-

dovala UK – obor francouzština a tělesná výchova. Výuka jazyků pro ni představuje obrovskou radost, kterou chce předávat i dále.
M. Kotěrová

PRO DĚTI, RODIČE I SENIORY to je Fabiánek po čtyřech letech

Když jsme přesně před čtyřmi lety otvíraly (my tři maminky) v Dobřichovicích nové rodinné centrum, naším záměrem bylo vytvořit místo, kde se budou moci potkávat a seznamovat rodiny s dětmi. Při návštěvě kroužku pro děti je navázání kontaktu tak nějak snazší než na hřišti. Velmi brzy se ale ukázalo, že takové rodinné centrum je také velmi dobrým podhoubím pro nejrůznější projekty. Každý dobrý nápad se může zkusit zrealizovat a zjistit tak, zda nabízí prostor k jeho dalšímu rozvíjení a třeba i vlastnímu životu. Během těch uplynulých čtyř let se tak nejen rozrostl náš tým, ale i nabídka kroužků a kursů. Jen posuďte sami. Oproti třem kroužkům pro děti, s nimiž jsme začínaly, nás (i Vás) v právě začínajícím školním roce čeká následující: Pro děti s rodiči máme připraven již zaběhnutý kroužek *Hrátky s batolátky*, nyní však pod vedením nové lektorky Míši Hůlové. Novinkou letošního podzimu je venkovní *Lesní klubík aneb Na chvílenku venku*. Každé druhé úterní dopoledne si Eva Pravdová s Petrou Filipcovou připraví pro děti zajímavé venkovní aktivity a poznávání přírody. Od listopadu se pak všechny děti od 4 let mohou scházet s knížkou v knihovně na *Čtení s dětmi*. Ani dospělí u nás nepřijdou zkrátka. Pro rodiče opět poběží dopolední kurzy angličtiny s možností hlídání dětí. Angličtinu bude opět lektorovat Zora Strnadová.

Tak, jako máme připravenou novinku pro děti, nabízíme nový kurs i dospělým všech generací. Výtvarnice Hylda Mannion povede kurs *Základy kresby*. Každý účastník se během pěti dvouhodinových lekcí naučí základní techniky kresby tužkou.

V neposlední řadě chystáme i kurzy pro seniory. Stejně jako v předchozích letech otvíráme kurzy *Práce s počítačem pro seniory, začátečníky i pokročilé*. Těšit se můžete také na *Trénování paměti*. Budeme jednak pokračovat se skupinou, která trápila své hlavy již na jaře, ale otevřeme i nový kurs pro začátečníky. Pro letmé seznámení s tím, co vlastně to trénování paměti obnáší, zvu každého zájemce na besedu *Trénování paměti*, která se uskuteční na konci září v knihovně v Dobřichovicích.

Pokračovat bude také *Virtuální universita třetího věku*, tentokrát přednáškami na téma *Hudební nástroje*. V šesti přednáškách nahlídneme do světa hudby a zprostředkovat se podíváme také do prostor Českého muzea hudby, Břevnovského kláštera i dalších zajímavých míst.

Poslední novinkou, kterou od podzimu nabídneme, je *Angličtina pro seniory* se Zorou Strnadovou. Začít si s cizím jazykem nebo oprášit vědomosti lze totiž v každém věku.

Hana Habartová
www.rcfabianek.cz

MEDOVÉ odpoledne

Do Zadní Třebaně za medem, medovinou, na kontrafagoty, další musiku a hovory o světě včel, včelařů i o všem možném.

Ve Společenském domě v Zadní Třebani se medové odpoledne uskuteční v sobotu 21. září již podesáté. Jde o společnou akci ZO Českého svazu včelařů Liteň a komorního souboru Harmonia Mozartiana Pragensis. To také napovídá, že akce je věnována vedle včelařství i hudbě a kultuře.

Stěžejní částí Medového odpoledne bývá tradičně odborná včelařská přednáška. Letos se můžeme těšit na přednášku MUDr. Radka Hubače, která bude o zpracování medu. A velká pozornost zde bude věnována velmi aktuální otázce, totiž falšování medu. Protože Medové odpoledne navštěvují hojně

i nevčelaři, zaměří se dr. Hubač také na otázky typu: *Víte, co kupujete? Kde koupit med?*

Pro dospělé je pak určen kvíz se včelí tematikou a pro děti navíc zdobení medových perníčků a malování včelích motivů. Vše bude pochopitelně odměňováno cenami ze včelích produktů, které věnují členové pořádající organizace.

Včelí koutek umožní nahlédnout do života včel díky pozorovacímu úlku osazenému živými včelami a tradičně ukáže nejzákladnější včelařovy pomůcky. U stolku Pracovní společnosti nástavkových včelařů si budou moci zájemci prohlédnout i nejnovější včelařskou literaturu, časopisy, moderní pomůcky včelařů v boji proti chorobám a škůdcům včel, obrázky, videa, nové včelařské pexeso i nové omalovánky skřítky Medovníčka. Přijdou i roztoči *Varroa destructor*, kteří v současnosti tolik včely trápí. Každý si bude moci najít svého roztoče!

Příchozí se mohou těšit i na medové pečivo a na oblíbený nákup a ochutnávku medu a hlavně mnoha druhů medoviny. Stranou nezůstanou ani ukázky výroby svíček ze včelího vosku a netradiční výrobky ze včelích produktů.

Další zajímavou součástí odpoledne je tzv. *Tržiště intelektu*. Zde se mohou zájemci seznámit s řadou zajímavých aktivit neméně zajímavých osobností a je jen na nich, zda a v jaké míře budou ochotni s nimi komunikovat. Budete moci debatovat o heraldice, filosofii, pozorovat sluneční skvrny, disku-

tovat o cestovatelství, o poesii, římsologii, můžete se účastnit výkladu z karet, dozvíte se více o Muzeu Svatopluka Čecha a Jarmily Novotné v Litni, o Svatojanské společnosti a jiných občanských sdruženích.

V posledních letech vycházejí pořadatelé vstříc i nejmladším návštěvníkům. Ti pochopitelně nedokáží vyslechnout zajímavou přednášku a korzovat mezi vystavujícími. Letos se jich ochotně ujmou členové Sboru dobrovolných hasičů Zadní Třebaně a nabídnou jim soutěžní program o sladké ceny, který bude probíhat v uzavřeném venkovním prostoru hned vedle společenského domu. Celé Medové odpoledne je pak ohraničeno hudebními vystoupeními. Samotného úvodu se tradičně zhostí Čeští kontrafagotisté, kterých bude při desátém ročníku rovných

deset. Zde lze pouze dodat – nevídané, neslýchané. A to doopravdy nikde jinde ve světě. Před přednáškou se ještě v kulturním pásmu představí se svým programem děti ze Základní školy Liteň, žačky ZUŠ Jana Zacha Čelákovice, dále K. Vožická s niněrou a etnomusikolog VI. Matoušek s japonskou flétnou shakuhachi.

Samotný závěr Medového odpoledne bude jako vždy patřit dechovému oktetu Harmonia Mozartiana Pragensis. Soubor si ke svému výročí 15 let činnosti připravil jedinečný program – dobové úpravy predeher všech šesti velkých Mozartových oper.

Na závěr lze jen dodat, že program začíná pár minut po 13. hodině, přednáška je plánována na 15.00, závěrečný koncert na 17.30.

L. Fait, J. Matl

HOMEOPATIE nově v CKP Dobřichovice

S potěšením mohu konstatovat, že se lidé začínají více starat o své zdraví a zvykají si přijímat zodpovědnost za svůj zdravotní stav. Sami vyhledávají informace nejen o onemocněních, ale i o různých přístupech a způsobech léčby. Kromě klasické medicíny dává stále více Čechů přednost přírodním přípravkům, zejména pak homeopatii. Zájem o „alternativu“ stoupá.

Každý z nás usiluje o to uchovat si dobré zdraví a být v rovnováze. Většinou k tomu dlouhou dobu nepotřebujeme vnější pomoc. Pokud však tato situace nastane, je vhodné sáhnout po homeopatii, která nepotlačuje příznaky choroby, ale podporuje organismus v cíleném nasazení a aktivizaci vlastních léčivých sil.

Kde se vzala homeopatie a co to vlastně je? Jde o čistě přírodní terapeutickou metodu

založenou na tzv. **principu podobnosti**, tedy na poznání, že existuje využitelný vztah mezi toxickým a terapeutickým účinkem dané látky. Jinými slovy, to co je lékem, se může za určitých okolností stát jedem a naopak. Tento zákon znaly už tradiční kultury a léčila podle něj i řada významných lékařů své doby např. Hippokratés, Paracelsus, Avicenna a další. Před 200 lety se opětovným zkoumáním tohoto zákona zabýval německý lékař a chemik Dr. Samuel Hahnemann, který je považován za otce dnešní homeopatie. Vypracoval metodu speciálního vysokého ředění přírodních látek, kdy zjistil, že **ředěním látek nemizí jejich účinky (informace), ale mizí jejich toxicita**.

Homeopatie vychází ze skutečnosti, že vše v přírodě existuje v dokonalém systému jed-

noty, včetně člověka. Proto k léčbě využívá přírodní látky z říše rostlin, živočichů a minerálů. Pro představu, jsou to stovky bylin, hadích i hmyzích jedů, hormonů, schráněk živočichů, ušlechtilých kovů, přírodních prvků, chemických sloučenin apod. Specifický proces **vysokého ředění a dynamizace** (vlození rytmu) umožňuje přenést energii hmoty v energii informace. V praxi to znamená, že správně zvoleným homeopatickým lékem dodáváme jistý kód, který organismus detekuje a využije k tomu, aby se mohl sám opravit, vyladit a opět fungovat přirozeně = zdravě. Stejný mechanismus existuje ve všem živém, proto lze homeopatickou léčbu aplikovat též u zvířat nebo rostlin.

Homeopatická terapie a její využití v praxi
Homeopatie si získává stále větší oblibu zejména pro to, že dokáže efektivně vyléčit bez nežádoucích vedlejších účinků a navíc je vhodná pro všechny věkové kategorie – od novorozenců až po seniory.

V rukou zkušeného homeopata umí řešit obtíže v oblasti fyzické i psychologické. Tyto dvě části jednoho celku od sebe neoddeluje, naopak působí v obou rovinách současně.

Z pohledu psychologičky vidím, že homeopatie může být velmi prospěšná v náročných životních situacích, při ztrátě blízké bytosti, při významných a neočekávaných životních

změnách, v obdobích zvýšené zátěže, např. pracovní, vztahové, sportovní a jiné.

Homeopatie zcela jistě **nemá za svůj cíl nahradit lékařskou péči**, ale může ji velmi vhodně doplňovat.

Je účinná při řešení funkčních potíží, viróz a alergií. Výborně podporuje hojení po úrazech a operacích. Zlepšuje stav lidí s chronickými chorobami v součinnosti s ostatními léky a terapiemi. **Homeopatika nemá chemickou toxicitu**, což je u dlouhodobě nemocných velmi významné!

Homeopatické léky jsou vhodnou alternativou v léčbě běžných potíží v období těhotenství, porodu či kojení, kdy je drtivá většina chemických léků kontraindikována.

Homeopatika **nezpůsobují alergické reakce**, což zvláště ocení lidé s alergií na klasické léky nebo ti, kdo měli alergické potíže po léčbě bylinami.

Jak to funguje?

Akutním a „povrchovým“ obtížím může klinická homeopatie ulevit již během několika hodin, nebo minut. Dlouhodobější terapie v horizontu týdnů a měsíců ošetřuje i „stará zranění“ a hluboko uložená traumata. Vhodně vybraný lék má schopnost kultivace celého vnitřního prostředí organismu, jako je restartování imunitního systému nebo zvýšení fyzické i psychologické odolnosti a pohody. A nejen to. Díky homeopatii člověk vchází snadněji do kontaktu sám se sebou, stává se intuitivnějším, otevřenějším, kreativnějším a lépe zorientovaným ve svém životě.

A. Lapišová

Autorka mandaly: Melissa Cummings

Mandala neboli kruh. Symbol jednoty a rovnováhy. Vyskytuje se ve všech dobách, kulturách i náboženstvích. Používá se jako prostředek pro komunikaci s bohy, nástroj sebepoznání i relaxace. Pokud tvoříme nebo sledujeme pravidelné obrazce mandaly staruje se léčivý proces, který nepramení z vě-

domého uvažování, nýbrž z instinktivních impulsů. Jde o velmi individuální a intuitivní proces, barvy i struktura by s námi měly vnitřně rezonovat. Proto jsem si mandalu vybrala jako symbol pro svoji práci.

Alice Lapišová - Joši

Kdo o vás bude pečovat? Aneb o autorce

Mgr. Alice Joši Lapišová je vzděláním psychologička. Před léty se setkala s homeopatií a to významně rozšířilo její profesní obzor. Posléze se homeopatie stala jejím hlavním pracovním zaměřením. Jako terapeutka poskytuje homeopatickou léčbu psychologických i fyzických obtíží. Pracuje s dospělými i s dětmi. Homeopatii vystudovala na Mezinárodní škole klinické homeopatie se sídlem v Paříži (CEDH). Ve své praxi propojuje klinickou homeopatii s učením o energetických drahách (meridiánech), které vychází z tradiční čínské medicíny. Jsou to dva různé koncepty, nicméně jejich nazírání nemoci je velmi blízké a v praxi se skvěle doplňují. Za tímto účelem používá

i přístrojovou techniku EAV-L, která umožňuje proměřit a zvolit co nevhodnější lék pro konkrétního člověka.

Mgr. Lapišová říká: „*Osobně považuji homeopatii za návrat ke kořenům. Za osobní cestu každého jednotlivého člověka, která nás přivádí zpátky k sobě samým. Je to nejen geniální léčebná metoda, kterou po celém světě používají milióny lidí, ale zároveň i postoj k životu, ke světu, uchopení celého našeho bytí. Je to léčba první volby pro ty, kteří se rozhodli převzít zodpovědnost za svoje zdraví a šťastnější život.*“

Kdy a kde se objednat

Mgr. Alice Lapišová bude provádět ošetření od 21. 9. 2013 každý pátek od 14:00 do 20:00 v Centru komplexní péče Dobřichovice, Na Vyhliďce 582, 252 29 Dobřichovice. Na homeopatii se můžete objednávat prostřednictvím emailu danuse.jandourkova@ckp-dobrichovice.cz. Více informací na www.ckp-dobrichovice.cz.

ČESKOU KANADOU k Ďáblu zadku

V letních měsících už po řadu let jezdíme s manželkou na pár týdnů do stanového tábora nedaleko Nové Bystrice. Letos jsme v městském informačním středisku více méně náhodou našli zmínku o jednom pozoruhodném skalním útvaru. Nachází se poblíž Kunžaku, u městečka Valtínova, a na mapě je označen jako Ďáblova pr. I (viz příložený výřez z mapy); kvůli útlocitnému nebo školou povinnému čtenáři budu raději mluvit o Ďáblově zadku. A protože jsme nikdy žádného ďábla ani jeho zadní část neviděli, rozhodli jsme se, že si k tomuto přírodnímu výtvaru uděláme výlet.

Dojeli jsme do Valtínova a po zelené značce jsme se vydali na jih. Zhruba po dvou kilometrech povlovného stoupání jsme z ní odbočili a zmíněný objekt začali hledat, protože k němu žádné značení nevede. Asi po půlhodinovém bloudění lesním porostem jsme Ďáblův zadek objevili a zůstali stát „v němém vytržení“, neboť jeho monumentalita nás mírně ohromila. Přiložené snímky dokumentují, že název tohoto útvaru je výstižný a že jsme tam vskutku byli. Budete-li někdy ve Valtínově, nezapomeňte se na Ďáblův zadek podívat.

HgS

OSUDY Dobřichovických gruntů

Z ulice Palackého se nyní přesuneme do současné ulice 5. května, která se v časech tzv. 1. republiky nazývala Švehlova. Popíšeme si historii gruntu č. 45, který se nacházel na jejím rohu u křižovnické residence, mlýna a křižovnického statku, a posledními majiteli, kteří tu hospodařili, byli Vladimír a Libuše Fürstovi. Obytné stavení bylo v poslední době zbouráno a bylo postaveno nové. Povíme si též o historii chalupy č. 11, tzv. Horákovny, protože měla zhruba od poloviny 19. století s gruntem č. 45 stejné majitele. Chalupa stála na protější straně ulice a dnes již neexistuje.

Grunt Braunovský č. d. 45

Tento grunt zprvu často měnil majitele. V 16. stol. patřil Martinu Srbovi, od něho jej koupil a zaplatil Vojta Holý. V r. 1589 musil Vojta pro zlé chování svůj grunt prodat. Statek získal Vojta Rybář a slíbil zaplatit všechny na něm vážnoucí pohledávky. R. 1618 ho

koupil i s celým inventářem Matouš Zedník, jinak řečený Brauna. V r. 1631 ho převzal Václav Brauna, který z gruntu zběhl, též i jeho nástupce Petr Macek. Grunt připadl vrchnosti a dostal se prodejem v majetek Jana Hrdiny, po něm Martina Procházký a r. 1698 Jiříka Ševce. Po něm jej vlastnili Jiří a Štěpán Procházkové a r. 1762 ho koupil Vavřinec Sýkora. Od této doby zůstává v rodu prakticky celé století a po ženské linii až do 20. století. R. 1790 ho dědí jeho syn Tomáš Sýkora, jenž byl po dlouhých 32 let zdejším rychtářem, po něm nastupuje r. 1812 jeho syn Jan, r. 1839 pak Janův syn a jmenovec Jan, který byl také místním rychtářem. Jeho dcera Františka Sýkorová dostala statek r. 1845. R. 1839 se provdala za Františka Horáka, vlastníka protější chalupy č. 11, a obě hospodářství se spojila. R. 1869 přebírá obě usedlosti jejich dcera, Veronika Horáková, (1843 – 1904), jež si r. 1860 vzala za manžela Josefa Ba-

louna z Dolních Mokropes (1837 – 1884). Po smrti Veroniky Balounové dědí statky její dcera Vlasta (1881 – 1963), provdaná za učitele Františka Fürsta (1882 – 1967), zprvu byly pozemky pronajaty, r. 1918 se stává polovičním vlastníkem František Fürst a v r. 1919 se sem z Kosoře, kde byl František Fürst řídícím učitelem na dvoutřídní, manželé s oběma syny, tj. Františkem a Vladimírem, a sestrou p. Vlasty, Veronikou Balounovou, přistěhovali a začali hospodařit.

R. 1939 přebírá otcovu polovinu jeho syn Vladimír Fürst (1913 – 1962), který se oženil s Libuší Barchánkovou (1922 – 2007) z Trněného Újezdu. Oba hospodaří až do vstupu do JZD. R. 1941 byl statku udělen kamenný štít a pamětní list od České zemědělské rady. Stavení si dlouho drželo stejnou podobu, jelikož od dob třicetileté války nevyhořelo. Lidé si vyprávěli, že před dávnými léty ve stodole toho statku porodila cikánka dítě. Cikáni rozdělali na mlatě ve stodole oheň, a když se hospodyně pro ne-

bezpečí požáru na ně rozlítla, vzala jedna cikánka otep slámy, povytáhla jedno stéblo, takže koncem zůstalo v otepi vězet, načež otep zapálila. Ta shořela až na to stéblo. Udivené selce řekla: „Jako ta otep celá shořela, tak shoří celá ves až na jedno stavení a to bude vaše.“ Selka šla dítěti za kmotru.

Chalupa Horákovská č. d. 11.

R. 1576 držela onu chalupu Dorota Divišová, pozůstala vdova, se sirotky svými Kubou, Reginou, Annou, kteří k tomu statku měli rovným dílem spravedlnost. V r. 1578 se vdova provdala za Jana, na něhož onen grunt přešel s dvěma kravami a dvěma jalovicemi. Grunt byl ošacován na 70 kop míšenských a hospodář byl povinen složit sirotkům 25 kop a kromě toho i sirotky, kteří ještě let nedošli, při sobě náležitě stravou i šaty vychovati. V r. 1590 prodal Jan Diviš svůj grunt se všemi právy a příslušenstvím Bartoloměji Horákovskému za 130 kop grošů a 2 slepice. Od r. 1620 na gruntu hospodařil jeho syn Šimon s manželkou

Alžbětou, který byl r. 1651 zvolen zdejším rychtářem. Od r. 1650 je vlastníkem syn Tomáš se ženou Kateřinou. R. 1659 požár založený Kateřinou Hanzlíčkovou, ženou podruha z vedlejšího Bachorova statku č. 10, chalupu zničil. Od r. 1700 se stává majitelem Vojtěch Horák se ženou Kateřinou a r. 1712 chalupa znovu vyhořela; oheň vzešel opět ze stavení č. 10 o 11. hod. dopolední. V dalších generacích následují: 1716 – František Horák a manželka Lidmila; 1764 – Vojtěch Horák s manželkou Dorotou, roz. Křenkovou; 1783 – Jan Horák s Magdalénou, roz. Vláškovou z Letů č. 11, od r.1784 s druhou ženou Marií, roz. Kundrátovou z Dobřichovic č. 27;1814 – František Horák s Lidmilou, roz. Havlíkovou z Malého Kuchaře č. 1. R. 1845 dochází ke spojení statku a polností č. 45 a chalupy č. 11a majiteli jsou František Horák s Františkou, roz. Sýkorovou z Dobřichovic č. 45, dcerou rychtáře Jana Sýkory. R. 1861 vyšel oheň opět ze statku č. 10, shořely pouze hospodářské budovy,

obytné stavení zůstalo, ale za 8 dní byl oheň založen znovu a shořelo i obytné stavení, ušetřena byla stodola. Chalupa byla v držení rodu Horákova v mužské řadě v l. 1590 -1869, tj. 279 let! R. 1869 zdělila chalupu č. 11 i statek č. 45 dcera Františka a Františky Horákových – Veronika (1843 -1904), která se provdala za Josefa Balouna (1838 – 1884) z Dolních Mokropes. Další dění je popsáno u statku č. 45. Obytné stavení bývalo pronajímáno, sídlila tam kdysi tabáčnice, sadař Křikava a různí zemědělstí dělníci. Také sloužilo jako výměnek, např. pro Františka Fürsta, učitele a starostu. V 60. létech minulého století bylo stavení zbořeno a nový majitel si postavil dům v zahradě (a zůstalo mu původní čp. 11).

Vzpomínky MUDr. Františka Fursta na rodný statek č. 45 a chalupu č. 11

Statek č. 45

Do hlavní Švehlovy ulice, kde rostly velkolisté lípy, je obráceno tzv. ostávací stavení se

zaklenutými vraty a dvířky. Střecha byla pokryta červenými cementovými taškami a ve zdi byla 4 okénka po 6 tabulkách, po celý rok plná zeleně a květů muškátu, štěstí, kaktusů a jiných cibulovitých květin, která pěstovala teta Fróny. Na střeše s dvěma vikýři se procházeli po hřebenu tatínkovi holubi. Z levé strany obývacího stavení, kde je štít, bývala do zdi zabudovaná dvířka s kovovou klikou. Vrata mezi dvěma zděnými pilíři byla dřevěná a sahala až po zaklenutý překlad, na němž byla tašková krytina. Vrata se otvírala pomocí trámů zapuštěných do vydlabaných kamenů při zemi, na horní straně byly trámy zachyceny v kovových kruzích, v nichž byl možný pohyb. Klenutí nad vraty bylo později shozeno, pilíře pokryty betonovými deskami a od místního tesaře Krotila byla postavena vrata v dolní polovině s prkennou výplní, v horní z latí. Za statkem u mlýna byla zahrádka s podezdívkou, tyčkovým plotem a zděnými sloupky, která ohraničovala cestu ke kostelu. Laťovina bývala obrostlá „psím vínem“. Na zahradě se pěstovala hlavatice, sadba určená k výsadbě mladého zelí na polích. Tomu se tu výborně daří, zejména v polích u „boudy“ a proslavilo jméno Dobřichovic v řadě českých okresů. Na jaře maminka zarývala hnůj, rovnala zem do záhonů a zasela semena hlavatice. Jeden záhon patřil matečnému zelí, košťály, vybrané nejlepší hlávky loňského zelí, přežívaly v krechtu na zahrádce a po zasazení vyhnaly stvoly s hojnými žlutavými květy, z nichž po odkvětu zůstanou zelenavé lusky. Po zaschnutí v moučném bílém plátěném pytlíku zavěšeném na pavlači vybírají se semínka a ukládají se do sucha jako vzácnost, aby napřesrok dala život novým křehkým listům hlavatice a zabezpečila živobytí rodině hospodáře. Na noc se vzešlá hlavatice zakrývá chvojím. Pak se po prolití vodou vytahují i s kořeny a ukládají se do košů vystlaných pytli a vysazují se na pole, kde se pak pleje a okopává. Bývá napadáno hmyzem –

houseskami dřepčika, běláška aj. – které okousávají kořinky i listy. Úroda bývá hojná a hospodář strží dost peněz. Něco zůstane doma a podřadné zelí, chrást a košťály jsou krmivem pro zvířata. Pole musí být vyhnojené proleželým hnojem, od řezníků z příměsí krve a 3 vývrhů. Musí se třikrát přeorat. Sadba musí být kvalitní (Holand), pole připravené, nalinýrované a s připravenými jamkami, nepřerostlé rostliny dobře přitlačit. Třikrát plečkovat a okopat, zavadlé a uhynulé dosadit, s řezáním nespíchat, s mlhami v říjnu dozrává a tvrdne a získává na ceně. Pěkné zelí bylo pýchou naší maminky i Vládi, proto není divu, že se za starostování našeho tatínka po r. 1940 dostalo vedle ryb a obilí i zelí do chystaného znaku městyse Dobřichovice. Často jsem slýchával otce, když zelí neplatilo, jak se rozčiloval, že ho maminka vždy a tolik sází – odbývala ho pak tím, že i kdyby nic neplatilo, že pro statek se ještě vyplatí před setím velkých lánů obilí. Znak se ujal jen na úředních razítkách, navrhl ho Slávek Hrubý. Obytné stavení pokračovalo k Proudě (mlýnská strouha) provozní částí – komorami, chlěvy a stodolou. Došky na střeše byly chatrné a nebezpečně zprohýbané. Střecha včetně širokého hřebene bývala oblíbeným hnízdištěm bílého konipasa. Na straně do dvora nad pavlači byly přichyceny 2 – 3 latě, na nichž vysedávali tatínkovi staváci a plamínici – jeho chlouba. Střecha byla každoročně opravována, ježto zub času pracoval rychleji, bylo na střeše stále více žlutavě svítících míst – záplat to ze žitné slámy vyrobených. Snad již vymizelé řemeslo doškáře ještě nyní reprezentuje pan Kos z Karlíka, jinak zpěvák, varhaník, vedoucí kůru a procesí, dohazovač vdavek chytivých děvčat i selských synků. Ze dvora vidíme pod střechou 2 hlavní oddíly hospodářských budov. Je to blíž k obytnému domu přimknutá stáj se starodávnou pavlačí a komorami a pak stodola, která se táhne směrem k řece a vybíhá na nejzazším konci do dvora

F. Fürst – starosta – s rodinou (syn Vladimír, syn František a Vlasta Fürstová)

F. Fürst na dvoře č. 45

podsklepeným dřevníkem. Do kravína vedou dvoje dveře vyrobené z fošen, stáj sama je na tehdejší poměry dosti prostorná, ale s nízkým stropem. Z chléva směrem k domu je tzv. řezárna, sloužící nyní za teletník. Krávy, většinou červené straky, jsou z našeho chovu – bývá tam 12 – 15 kusů hovězího dobytka. Chlív je teplý, ale tmavý. Dlouhý kamenný žlab je na straně k zahrádce, voda do něho se zatím nosí a to z kádě umístěné v řezárně – čerpá se v síni, kde přehozením kohoutu se voda pouští buď do chléva, nebo se používá v kuchyni. Studna je však až u Zítkova stavení mezi zahrádkou s několika keři krásných šeříků a chlívky. Na pavlač vedou ze strany obytného stavení dřevěné schody se zábradlím. Pavlač dává statku starobylý ráz, je naší pýchou a neradi bychom se s ní loučili. Je nyní oživena četnými bílými holuby sem tam poletujícími a vrkajícími. Z pavlače vedou troje schody do tzv. komor. Přední je moučná, s truhlami mouky, otrub apod. Prostřední je doménou tatínkových holubů a zadní často doménou němkyň, které dává-

jí mně a mým loveckým psům jezevčíkům příležitost k pořádání lovů bez nezvaných hostů. Na různých místech statku jsme též nachytili asi 6 tchořů. Podlaha a strop komor jsou jen z prken. Na půdu se chodí po dřevěných, ostře stoupajících schodech, jdoucích od zadních dveří stáje za 3. komoru a konec pavlače. Stodola sama má uprostřed z jílu, plev a kravince udusaný mlat, po obou jeho stranách za oploticemi jsou perně, které jsou dosti hluboké. Sem se dříve svázely snopy obilí, ale když se nyní mlátí hned z pole na dvoře, dává se sem jen sláma, až na žito, které se ukládá nevymláčené do některých částí perny a vymláčené později na mlatě cepy (obyčejně 4 – 6 žen) nebo i moderní mlátičkou se používá jako dlouhá sláma na došky, nebo se prodává do slavníků, nebo na výrobu zahradnických rohoží. Na patře, slátaném z prken, ale i z postranic vozů, ještě snad za hospodaření strýce Vladimíra Balouna, se ukládá obyčejně směska, hrachovina apod. Stodola je průjezdná, zadními vraty vyjedeme u mlýn-

Výměnek č. 45 ke kostelu

ské zdi. V levé perně blíže vrat u dvora je zaklenutí, které se táhne až pod dřevník – je to strop sklepa mléčného, který byl velmi chladný, čistý a kam naše teta Fróny ukládala krajáče mléka, zeleninu a také její osvědčený a nyní již bohužel zapomenutý náky. Stěna mezi stodolou a dřevníkem je roubená z hrubě tesaných trámů. V mokrých letech se stávalo, že vlhké snopy se daly do peren a pak takové větrání vedle otevřených vrat a fuků mezi podezdívkou a doškovou střechou bylo velmi důležité. Nastává nebezpečí samovznícení. Na štítě stodoly otočeném k řece se pne réva, která rok co rok dávala 2 – 3 nákupní košíčky dobré zelenožluté révy nasládlé chuti. Poslední léta však sklizeň obstarávají kosové hnízdící na protější mlýnském ostrově. Zahrádka, která je mezi stodolou a zdí v závětrí, bývá prvním místem, kde se ozývá jaro. Zde s prvními paprsky slunce probouzí se rybíz a angrešt a zeleně se odívá, zde první jarní mušky a včelky začínají svým bzukotem ohlašovat jaro, zatímco na protějších stránkách probělá-

vá sníh. Na této zahrádce, která sloužila za pohřebiště našich psů a koček, postavil nyní bratr Vláda z bílých cihel silážní jámu. Při zdi obrácené k ostrovu je postavena kolna – v části u mlýna je v ní šrotovník. Mačkání ovsa pro krmení koní a jiného obilí – šrotování – provádí si nejraději maminka sama. V části kolny směrem k zámku je kolna na kočár, v době nadúrody zelí bývá zde několik soudků naloženého zelí, které se zjara dobře prodává. V levém dolním rohu dvora směrem ke kostelu je nízký domek – výměnek. Krytý dřívě došky, ve světové válce opatřený taškami sedí příkrčený jako perníková chaloupka vedle starodávných vrat. Široký, začernalý komín a vikýř obrácený do dvora zdobí její střechu. Dvě okna se dívají spolu s dveřmi mezi nimi umístěnými do dvora, zatímco okno třetí hledí k řece. Tento štít světle zelený, zděný nad oknem přechází v dřevěný, hezky zdobený trojúhelník. Přiléhající vlnovitě prejzová zaklenutá vrata s brankou tvoří s tím štítem hezký starodávný obrázek, kterého bude škoda, až zavolá

modernizace statku. V této chaloupce se dostaneme po dvou schodech do kuchyňky, v níž po pravé straně jsou dvířka od širokého komína, hned vedle kuchyňské kamna, kde za mého mládí bydlívali Věchtíkovi se svým starým dědou Hostem, který jako krejčí a samouk hodinář se vždy rozháněl se žehličkou za nepřetržitého tikotu, drncení a kukání jeho četných starodávných hodin, které měl v opravě a které rozvěšené po stěnách dělaly z kuchyně opravdu zajímavou místnost. Zde jsem se často pletl a nejednou jsem se spálil o rozehrátou podkovu, která mne vždy zajímala a k sobě táhla a kterou děda používal k odkládání žehličky. Kuchyň okno neměla, sem šlo světlo jen vnitřními dveřmi, které měly horní polovinu zasklenou, nebo v létě se dveře prostě otvíraly. Kol kamen se šlo do pokojíku; byla to větší čtvercová místnost s jedním oknem obráceným na dvůr, s druhým k Proudu – u plácku před kostelem. Pohled odtud byl krásný, a to jak na silně zarostlý mlýnský ostrov a dál širokou řeku, tak ke kostelu. Odtud často jsme přihlíželi církevním slavnostem, svatbám i pohřbům. Ještě jedny dveře šly z kuchyně; to byly ty hned vlevo od vstupních dveří a vedly do kumbálu opatřenému oknem vedoucím do dvora. Tato komora sloužila za odkladovou místnost, byla podsklepena dosti hlubokým sklepem. Dále jsou pak chlívký, je to podlouhlé stavení se 6 kotci uzavíranými v zimě prkennými dvířky se slaměnými deskami, v létě lískami. Zde se chovají 2 – 3 prasnice, dál jsou zde vepři na výkrm a někdy i koza. Nad chlívký je půdička s vikýřem krytá taškami, kam se dávají ouhrabky, plevy, jindy i dlouhá sláma. Tak jsme se dostali až ke vratům, dělají nás od nich široká vrtaná studna a dál malá zahrádka s rozložitými keři bezu různých druhů a barev. V létě se zde popelí a chladí pod keři drůbež, ve větších je pak stále plno vrabců, které často proháním – dělají více škody jak užítku. Celé houfy se vrhají na právě pohožené zrní pro

drůbež, obsazují hnízda jiříček, jejichž četná hnízda máme pod přesahující střechou ostávaciho stavení, ozobáváním jarních pupenců na bezu ničí vzhled zahrádky. O dvoru možno říci, že je částečně dlážděn velkými oblázky křemennými až o velikost melounu. Drncá to na nich, ale aspoň se člověk po dešti nepotopí, jako je tomu v druhé polovině dvora směrem k řece. I hnojiště před stáji je pod úrovní dvora a vydlážděno, zde je též jímka na močůvku vytékající z chléva. Po dvoře stále pobíhají maminčiny černé minorcky s listovým hřebenem, husy, kachny, perličky a tatínkovi bílí staváci.

Ostávací stavení

Táhne se od hlavních vrat, tvoří frontu do hlavní ulice a jde až k zahrádce, kde navazuje na blok provozních budov. Nyní má kryt z cementových dřevěných tašek, ještě před 1. sv. válkou byly zde došky. Vchod je ze dvora v místě blízkého hnojiště – dříve to bývalo několik schodů z rozpadávajících se cihel. Až po přestěhování dali naši postavit pěkné reprezentativní schody, které z betonu provedl a u nás pak sestavil černošický stavitel Majer. Ze vstupní síně je směrem k hlavní ulici kuchyň, směrem k vratům obyvací pokoj, zároveň sloužící za ložnici, další malý pokojík po projití tmavé chodbičky sousedí se zahradou.

Síň je osvětlována jedním oknem obráceným k pavlači – v pravém rohu síně jsou vymetávání vlízti. Pravděpodobně tento komín navazoval na pec, kde však byla, nemohu říci. U okna síně stojí široký stůl se 3 židlemi. Zde sedává chasa při obědě a večeři. V okně jsou muškáty, kaktusy a mořská cibule, kterou nám teta Veronika nejednou aplikovala na hnisavé vyrážky, nežity apod. Používala vždy rozdrčeného listu cibule na plátýnku a to mělo vytáhnout Konráda z hnisajícího ložiska. Malé okénko vedle dvířek do komína sloužilo ke kontrole

Vladimír Fürst, bratr MUDr. Fürsta

přicházejících návštěv, jím se větrala kuchyň. Po stěnách visí několik diplomů za vystavenou a vyznamenanou drůbež – hlavně za maminčiny minorcky a tatínkovy plaménky. Kuchyň – naše nejmilejší místnost - dívá se dvěma okny do ulice vyzdobené lipovým stromořadím a pásy trávníku podél stružek. Je obdélníkového tvaru s kamny v pravém rohu. Jsou to kachlová, zelenavá kamny, v nichž praskající oheň, vylétající jiskry a příjemné teplo zvláště v době černé hodinky činí nám domov tak útulný, tak milý. A byly-li na plotně vonící vdolky, zlatavé lívance, bramborovka, oukrop, a jiné dobroty tety Fróny, pak není divu, že kuchyň byla první místností, kam jsme vpadli. Zde se dralo peří za zimních večerů, kdy přicházely sousedky k nám na výpomoc a kdy písně, staré vyprávěnky o mordech, o strašidlech a všeliká vyprávění se střídala. Byla-li do derná, pak zásluhou čaje s rumem, punče a sladkých dobrot rozvázaly se jazyky našich děvčat, bylo pak smíchu, zpěvu a zavilých kalhot. Pamatuji se, že v roce 1919

jsme ještě svítili petrolejkou, která nám dobře sloužila ať při učení, domácích pracích i přemilých večerech pod lampou. Až v roce 1921 – 22 vybudoval si mlynář Karel Havlík ve mlýně vlastní elektrárnu a zapojil první stavení u Landů v č. 10 a pak u nás. Instalaci prováděli brátra Karel a Josef Caldovi, kteří se do Dobřichovic přistěhovali. Podlaha dřevěná, částečně již vyšlapaná, bývala v sobotu rýžovým rejžákem vymyta a pokryta papíry a novinami. Na jedné ze stěn visela police s modrým plechovým nádobím apod. Ostatní nábytek byl ještě z Kosoře přivezený. Ze síně tmavou chodbou, vydlážděnou cihlami, se zelenou almárkou s vařivem, se vchází do „lepšího“ pokoje. Zde je nábytek, který měla maminka do výbavy – pěkná světle hnědá ložnice z měkkého dřeva. Postele, skříň, noční stolky s mramorovým krytem, mycí stůl se zrcadlem, které je pěkně zdobeno stylizovanými květy. Po stěnách ve zlacených rámech byla nad postelemi Madona, po straně obraz Zvíkovce a Perštejna. Z druhé stěny díval se na mě

učitel národů Jan Amos Komenský s plnovousem a čepičkou posazenou na temeni. Dvě laskavé, krásné děvy s kyticí a houslemi se dívaly po stranách tohoto patriarchy na příchozí. Stůl krytý vyšívaným ubrusem s rodinným albem, draxlované židle a lustr se skleněnými tyčkami zdobený doplňují vybavení pokoje. Do bílých, bohatě plněných peřin uléhá nejedna návštěva, která k nám přijela. Tento pokoj má jedno okno obrácené do hlavní ulice, světlo denní není dostatečné a jedině v létě při slunných dnech zde bylo jasno. „Velký“ pokoj – tak by se snad mohlo říci o místnosti, do níž se vstupuje z pravé strany síně. Je to velmi prostorná místnost, asi 7 – 8 m s dřevěnou vyšlapanou podlahou, krytou dvěma dlouhými běhouny. Strop je starodávný dřevěný, vyztužený několika masivními, rozpraskanými trámy. Vše je natřeno okrovou tmavší barvou, krytou lesklým lakem. Místnost je dobře prosvětlena 4 okny, z nichž ve štítě umístěné ohlašuje východ slunce, dvě do dvora orientované prozařují místnost během dne a čtvrtým oknem obráceným do

ulice nás slunce zdraví posledním paprskem při západu. Před zavedením elektriky stála na stole lampa, která se uplatnila i v době poruchy na elektrickém zařízení ve mlýně / velké voda, poruchy ve vedení, nebo v elektrárně /. Nábytek v pokoji, dlouho vymalovaném vzorem z vinných listů a hroznů nebyl zvláštní. Uprostřed je stůl, zhotovený radotínským dědečkem, truhlářem, v něm to, co může malého kluka přitahovat; malá bambitka, ládovačka s dvěma hlavními a pánvičkami, na něž se dávají kapslíky a spuštěním kohoutku dojde k výstřelu, nebo plechová ladička s otvory označenými na do re mi fa atd. a možností řízení na cis nebo dis – používaná tatínkem při vyučování zpěvu ve škole a řada jiných věcí. U stolu je skrýš a to po stranách šuplete, kde bývají ukládány důležité rodinné listiny. Židle byly od p. Tona běžného typu. Při vstupu do pokoje je postel naší tety, na níž se rozloučila s tímto světem. Původně zde spával Vláďa, teta mívala postel v kuchyni. Po mém sňatku Vláďa přešel na mou postel. Mezi okny je kredenc se třemi šuplaty,

Horákovna, č. 11

ozdobným kováním – slouží jako prádelník, nad ním visí trojdílné zrcadlo s pohyblivými postranními díly a zásuvkou určenou na lepší věci. Nad ním je zavěšena vycpaná krahujce s rozpjatými křídly. Byl střelen strýcem Václavem Landou v Kosoři, kde byl tento nájemcem velkostatku vyšehradské kapituly, a můj tatínek ho dal preparovat a opatřit nápisem – Krahujec. Jeho charakteristická hlava a souměrné vlnky na těle i na spodu křídel mi vždy pomohly při určování krahujce v přírodě. Protější pravý kout je určen pro mě. Zde je pěkná dubová postel a noční stolek s mramorovým krytem – nábytek z mládeneckého tatínkova pokoje, když ještě jako svobodný učiteloval. Nad postelí je zavěšena hlava Kristova s trnitou korunou – jak ji známe z roušky sv. Veroniky, na níž po otření potu a krve zanechal Kristus otisk obličeje. Chodíme-li kolem obrazu, oči Kristovy nás stále sledují. Velké bicí hodiny, svatební dar mamince od pražského strýce Kühna, odbíjejí čtvrtě a hodiny a silným tikáním a přesným chodem ruší ticho místnosti. Vlevo od dveří je skříň radotínským dědečkem bytelně vypracovaná, vedle ní manželské postele, původní ze statku č. 45. U pelesti v nohách je pohovka na krátké odpočinutí unavěnému tělu. Obraz Madony s děťátkem uprostřed lučních květů a 2 svaté obrázky po stranách. V levém zadním rohu je piano – křídlo v okrové barvě, starší, koupené pro nás snad od příbuzných Zoulů. Již v Kosoři ve škole bylo a pamatuji se, jak otec při otevřeném okně si zde přehrával kostelní písně a já národní písničky. Na piano jsem se učil – mým učitelem byl ředitel kůru a bývalý zedník Alois Bastl ze Řevnic. Na klavír hraji Herkulánovy lázně, Na modrém Dunaji, a šlágry dnešní doby. Pod oknem ve štítě je koš na květiny z proutí a lýka, v jeho oddílech je štěstí a jiné květiny. Černá knihovna se zasklenými dveřmi má police vyplněné vázanými spisy Třebízského, Šimáčka apod.

Je zde několik vázaných ilustrovaných knih pro zemědělce, architektura aj., které mě k sobě poutají. A četné zasklené diplomy, tablo z místní obce atd. zaplňují stěny. Nad mojí postelí je první foto mojí Manky, která opřená o zahradní zídku na mne shlíží.

Chalupa Horákovská

Při vstupu do dvora byla po levé straně poměrně prostorná obývací místnost s nízkým stropem, dvěma okny obrácená do hlavní ulice a třetí okno vedlo do dvora. V oknech bývaly pelargonie, později cinerárie. Do místnosti se vcházelo ze dvora přes menší místnost – kuchyni. (Bydlel tam listonoš a hodinář Host se ženou.) Jindy sloužila jako síň. Odtud vedly dveře do komory i za pokoj používané. Dveře do komory byly zachyceny v r. 1932 a opatřeny nové s dvěma zady. Až do r. 1937 sloužila za hasičskou sborovnu bohatě vyzdobenou fotografiemi, obrazy, odznaky a starými hasičskými pomůckami – pišťalami, harcovkami, háky, džbery, dřevěnými pístovými stříkačkami – to vše s láskou a pietou soustředil a opatroval Josef Baloun, podvelitel hasičů (*bratranec MUDr. Fürsta). Pak sloužila čeledi. Na tuto místnost navazovaly dvě místnosti se samostatnými vchody. V první byly vstupní schody do sklepa. V druhé místnosti se ukládaly postroje pro koně a měl tu lůžko kočí. Sousedila s vedlejší maštálí. Za 1. sv. války sloužila jako sklad nůši pro p. Ráže. Vrbové proutí se na podzim ořezalo, svázalo se do otepeí a odneslo do Rážovy chalupy č. 37, kde se vařilo ve zděné vaně. Pak se na zdrhadle zbavily proutky kůry a sušily se. Kromě hospodaření se p. Ráž v zimě zabýval splétáním nůši, košů na přidávání dobytku, bramboráků. V r. 1937 byly stáje rozšířeny ke stodole. Většinou tu byly ustájeny kobylky s hříbaty. Na žlabech byly plechové tabulky se jménem. Najednou tu bývala i 3 hříbata. Origa přivedla na svět 13 hříbat. Za stáji bylo hnojiště a záchod a stání pro vozy – žebříňáky, selské vozy „bamberáky“ a voznice. Vpra-

vo od vchodu u zdi k Chadimům byla kolna na stroje – travní a obilní sekačka, bryčka, pohrabovačka, plečky, 2 dvojáky, Dieslův motor k mlátičce, pluhy, brány, raketa – pum-pa na močůvku. Za kolnou byl dřevník, a za ním 3 třešně, ořech a studna 4 m hluboká. Vzadu byla stodola, dříve dřevěná s došky ze žitné slámy, zbořena r. 1936 a vystavěna zděná, rozšířená o kolnu na stroje a malou sýpku. Mezi stodolou a Landovou zdí bývala ulička asi 4 m široká se dvěma lískami královskými a keřovitě stromky psích ok s modrými bobulemi, které byly trpké a sloužily klukům k bojům. Stodolu – tu starší – používal domkář Ráž, mlátil tu starou mlátičkou s vkládacím, ježkovým bubnem. Pohon zajišťovali dva lidé, kteří otáčeli velkým dřevěným kolem – řemenicí, umístěnou v pevné kostře, převod se zajišťoval řemenem. Po r. 1933 byly postaveny nové pilíře u vrat a vyrobena nová vrata – od mistra tesaře Krotila.

Veronika Horáková

(1843 – 1904), druhá dcera Františka Horáka a Františky, roz. Sýkorové. Dětství prožila v chalupě č. 11 a pak se přestěhovali do č. 45. Jako osmnáctiletá se r. 1861 provdala za Josefa Balouna z Dolních Mokropes (1837 – 1884), který pocházel z velkého statku blízko mokropeského železničního mostu. Byl to veselý a vždy dobře oblečený muž, uměl hezky zpívat a byl i dobrý muzikant, hrával na housle. (Bohužel umírá předčasně ve věku 47 let na souchotiny.) Paní Veronice začal po svatbě tvrdý život, kde radost byla řídkým hostem. Děti se rodily jedno za druhým a brzy za sebou, některé záhy po porodu umíraly. Během 23 let manželství přivedla na svět 15 dětí, dvě zemřely nepokřtěné, tři do 14 dnů, jedno v 8 měsících. Ale ani dalším dětem nebylo dopřáno dlouhého života. Dcera Marie umírá ve 23 letech. Měla s hostinským Josefem Konrádem za svobodna dceru Vratislavu. Onemocněla TBC, proležela půl roku na

Balounovi z č. 45

lůžku a dva dny před smrtí se odbyvala na smrtelné posteli v zadní místnosti ve statku č. 45 svatba. Dcera Františka zemřela ve 14 letech. Stonala asi dva roky, veškerá péče a přilepšování ve stravě z fary nebo ze dvora bylo marné. Olga skonala v 17 letech. Byla to hezká dívka s krásným hlasem, zpívala na kůru v kapli i v kostele. Měla být zpěvačkou, ale i jí plicní TBC ukončila život v mladém věku. Božena šla na svůj první bál – hasičský, ráno nevstala a pak se rozstonala a za rok zemřela. Neprovdané mladé dívky mívaly nákladný pohřeb, který měl nahradit neuskutečněnou svatbu. Byla hudba, družičky a mládenci, hostina, zemřelá měla na sobě bílé šaty, na hlavě věneček. Předčasně umírá i dcera Julie, provdaná za pražského řezníka a uzenáře Arnošta Richtra. Její matka jim třikrát shání peníze na zařízení bytu a řeznictví, ale pokaždé živnost krachuje. Manželství se bortí, Julie se 3 dětmi živoří a umírá v ne-

mocnici v Praze. Děti vyrůstají u příbuzných a známých. Ve 33 letech umírá i jediný syn Vladimír, naděje rodu a budoucí hospodář. V 16 letech se musel po smrti otcově vrátit ze studii. Byl odveden ke dragounům na Zbraslav, ale matka ho vyreklamovala, vedl hospodářství na statku a pomáhal s výchovou sester. Byl náruživým hasičem, v nepohodě i za noci se svými oblíbenými koňmi a stříkačkou spěchal k ohni. Když mu bylo 29 let, začal chřadnout. Stonal asi 4 roky a posledních 14 dnů proležel.

Každý pohřeb stál mnoho peněz – hudba, jídlo, pití a řada dalších vydání. V jednom roce byly dokonce 3 pohřby.

Kromě dětí a muže pochovala i tetu Neumannovou, matčinu sestru, a jejího syna. Musela si vypůjčovat u záložny a s těžkým srdcem prodávat pole. Jezdila ve finanční tísní s krůtou nebo husou na Zbraslav k bernímu s prosíkem, aby posečkal s vymáháním dlužných daní a poplatků. Hleděl jí vyhovět. Když bylo p. Veronice 23 let, objevilo se u ní chrlení krve a toto onemocnění poznamenalo celou rodinu, u dorůstajících dětí působilo zhoubně. Dva roky před úmrtím zjistil dr. Tayerle tuberkulózu kolenního kloubu a noha jí musela být od poloviny stehna amputována. Pahýl se špatně hojil, trpěla bolestí, po 6 nedělích strávených v nemocnici se vrátila domů, ale po 14 dnech dostala strašné bolesti a 1. 6. 1904 tato statečná žena dotrpěla. Stáří se dočkaly pouze dvě dcery Veronika, po domácku zvaná Fróny, a nejmladší Vlasta, provdaná Fürstová.

Veronika Balounová – Fróny

(1871 – 1942)

Měla veselou povahu, uplatnila se v místním amatérském divadle, zejména v komických rolích. Ač byla starší než Vlasta, statek nechtěla. Za svobodna se jí narodil chlapec Josef. Po pronajmutí statku v r. 1907 odešla i se synem za sestrou Vlastou a její rodinou

a s nimi se pak vrátila do Dobřichovic a žila s nimi až do smrti. Vstávala ve 4 hod. ráno a poslední uléhala k spánku. Obstarala drůbež a holuby, psy a kočky. Se švagrem soutěžila v chovu drůbeže. Byla výborná kuchařka a dobrá hospodyně. Její svíčkovou, hovězí maso s chutnými omáčkami, dorty, cukroví a další dobroty rodina náležitě oceňovala, zejména o svátcích a oslavách narozenin. Asi ve 40 letech ohluchla, patrně následkem TBC. Dokázala odezírat, nebo se jí hovořilo do ucha. Velkou ranou pro ni byla smrt jediného syna Pepy, který těžce onemocněl.

Vlasta Balounová, provdaná Fürstová

(1881 – 1963)

Vlasta Balounová se provdala za Františka Fürsta, učitele na obecné škole, žila s ním v Chráštanec a v Kosoři a po matčině smrti zdědila obě usedlosti. Po návratu do Dobřichovic měla na starosti chod celého statku, práci na polích, chov zvířat, chasu. Její manžel tu byl řídicím učitelem, dlouholetým starostou hasičského sboru a za 2. světové války i starostou obce. Choval holuby a účastnil se chovatelských výstav. Vychovali dva syny – Františka a Vladimíra. František vystudoval medicínu a působil zde přes 30 let jako praktický lékař. Byl velmi obětavý a u pacientů oblíbený. Oženil se s Marií Landovou (1908 – 2003), která bydlela naproti v č. 10. Měl vřelý vztah k rodině i rodnému statku. Zapsal rodovou historii a popsal vzhled obou usedlostí. Vychovali dva syny Aleše a Františka. Vladimír pokračoval ve vedení statku spolu se ženou Libuší, roz. Barchánkovou. Manželství zůstalo bezdětné. Zemřel ve věku 49 let. Celá rodina pracovala v dobrovolném hasičském sboru. V rodu panovala rovněž láska ke koním, k jejich chovu i k jízdě.

*Zaznamenala a sestavila J. Váňová
Redakce Kukátka by ráda poděkovala za
laskavé zapůjčení fotografií a písemných vzpo-
mínek jeho otce p. Františku Fürstovi.*

KULTURNÍ PŘEHLED

na září - listopad 2013

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

VÝSTAVY V DOBŘICHOVICÍCH

27. srpna se otevře ve velkém sále residence výstava skupiny Rastr. Skupina **RASTR** je volným sdružením čtyř umělců: Miloš Englberth, Jindřich Hájek, Jakub Kándl (malíři) a Jiří Macht (fotograf). Toto seskupení není jen náhodným přátelským spolkem. Je to výtvarná skupina, která se zabývá fenoménem závěsného obrazu. Na výstavách dochází k zajímavé konfrontaci fotorealistických maleb tří výtvarníků se skutečnými fotkami jednoho fotografa. Doplnkem je i dílo Jakuba Kándla, který spektrum médií rozšiřuje svými počítačovými tisky. Výstava skupiny čtyř umělců Rastr bude do 15. září.

22. září je taktéž ve velkém sále residence vernisáž výběru z tvorby obrazů a maleb **Marcyly Horáčkové**, výstava zde bude do 25. října. Nahlédnout do tvorby paní Horáčkové můžete na www.marciart.cz

Od listopadu do března 2014 se do prostor velkého sálu i zámecké chodby vrátí výstava „**Dobřichovice v architektuře konce 19. a první poloviny 20. století**“ – bezmála čtyřicet architektonicky hodnotných staveb na území Dobřichovic. Výstava je opět doplněna o mapu Dobřichovic, na které jsou čísla popisná vystavených domů vyznačená. Mapa v ceně 20Kč, kde si jednotlivé objekty můžete podle vystavené mapy označit, je k zakoupení v restauraci Zámecký had nebo na městském úřadě.

31. srpna, sobota od 11:00
Vinařské slavnosti

ZÁŘÍ

7. září, u residence pod lípou od 11 – 22:00

Dobřichovická Alotria – 10. ročník festivalu historického šermu, divadla a tance – pořádá agentura Alotrium ve spolupráci s městem Dobřichovice.

7. září, nádvoří residence 21:30

Na nádvoří residence poberounští ochotníci i profesionálové zahrají na závěr šermířského festivalu Dobřichovická Alotria od 21.30 přeložené představení *Noc na Karlštejně*. Vstupenky zakoupené na 1. 6. zůstávají v platnosti, rezervace prosím znovu, a to na kultura@dobrichovice.cz.

14. a 28. září, u residence pod lípou 8 – 12:00
Farmářské trhy, www.dobrichovicketrhy.cz

15. září, residence 15:00

Pohádka pro děti od Antonína Novotného – *Kvak a Žbluňk*, inspirovaná knihami Arnolda Lobela o dvou nerozlučných přátelích, což je i motto celé hry: KAMARÁDSTVÍ. Kamarádství je úžasný dar, bez kterého je život ničím. Proto si ho hlídáme, oprašujeme a dávejme do něho vše, co je v nás krásné. Představení se skládá z několika uzavřených příběhů.

21. září, kostel sv. Martina a sv. Prokopa v Karlíku 18:00

Koncert – **Podvečer rodinného muzicírování** v podání Alžběty, Jakuba a Leoše Čepických, na cembalo a klavír je doprovodí Prof. Jaroslav Šaroun. Na programu je: A. Corelli, J. M. Leclair, J. Massenet, B. Bartók, A. Dvořák a další.

ŘÍJEN

5. října, residence 18:00

Koncert ve velkém sále. **Oldřiška Richter Musilová** – mezzosoprán, **Martin Sauer** – kytara, **Jiří Richter** – viola. Na programu je např. G. Frescobaldi, P. Eben, A. Vivaldi, M. de Falla a další.

6. října, sál Dr. Fürsta 15:00

Kontaktní pohádka pro děti od tří do osmi let: **Český rok** si s dětmi zahraje Kateřina Šlágrová. Lidové písničky, říkadla, pranostiky a pohádky, Katka provede děti českým rokem, zazpívají si písničky, které znají, poslechnou si i písničky méně známé, zahrají si hry, které znali jejich dědečkové a babičky. Hlavní role v pohádkách hrají samozřejmě samy děti.

12. a 26. října, u residence pod lípou 8 – 12:00

Farmářské trhy, www.dobrichovicketrhy.cz

12. října, sál Dr. Fürsta

Poutavé vyprávění o Indonésii doplněné projekcí fotografií a videa Jany Wolfové s prodejní výstavou indonéských šperků a tanečním vystoupením.

28. října, residence

Pořad souboru **Ludus Musicus** k oslavě výročí.

LISTOPAD

10. listopadu, sál Dr. Fürsta v 15:00

Pohádku pro děti zahraje Eva Hrušková s názvem **Popelka**

30. listopadu, residence od 10:00 do 18:00

Adventní trhy s ohňostrojem v 17 hodin

30. listopadu, hala Bios od 20:00

Mostový ples, kde letos zahraje swingový bigband Zatrestand z Třešti, po půlnoci se můžete těšit na The Backwards – nejlepší The Beatles revival band na světě.

V. Cvrčková

Z dixielandového odpoledne u řeky.

DIXIELAND i letos u Berounky

Stejně jako loni pod zámek, ani letos k lávce pro pěší žádný kolesový parník s kapelou vyhrávající Down by the riverside nepříplul, ale i tak bylo na prostranství u zmíněné lávky v sobotu 10. srpna odpoledne rušno. Zaplnili je místní i přespolní příznivci dixielandové muziky, kteří si nemohli nechat ujít druhý ročník hudební akce Dixieland v Dobříčovicích. Někteří při poslechu posedávali, jiní postávali či polehávali, jejich pejskové vrtěli ohonem a všichni dohromady si užívali, neboť dixieland je hudba plná pohody, která vám o rodinných problémech ani o politické situaci přemítat nedovolí. Z této pohody bylo publikum vyrušeno jen mírně, a to náhle vypuknuvším, asi půlhodinu trvajícím lijákem,

kteří však pod deštníky, pod stromy a pod lávkou bez úhony přestálo; na dobré náladě to nikomu neubralo. Že se tím nenechala „rozhodit“ ani v ten moment vyhrávající kapela, je samozřejmé – když hrajete dixieland, nevnímáte ani zemětřesení.

Za příjemné letní odpoledne vděčíme kapelám: Senior Dixieland (Praha), Louisi sirotci (Brno), Junior Dixieland (ZUŠ Mariánské Lázně), J. J. Jazzman (s Martinou Bártovou), Originál Indigo (Praha), Steamboat Stompers (s Evou Emingerovou), Brass Band (Rakovník) a dívčímu pěveckému triu M. S. z Plzně. Úroveň všech účinkujících ocenili i moji přátelé z Albeře, hudební znalci L. a R. Zimovi.

HgS

Malá renesanční noc: tanečnice V. Rozhonová a V. Kočí a Ludus musicus.

MUSICA VIVA 2013 sedmero zastavení

Letní část letošního festivalu Musica viva pořadatel, tedy agentura Ludus musicus, protáhl do dvou týdnů. Konal se totiž ve dnech 11. – 26. srpna, a to na tradičních místech, v residenci řádu Křižovníků s červenou hvězdou v Dobříčovicích a v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa. Dovolte nyní stručné zpravodajství.

ZASTAVENÍ PRVÉ aneb Když dny jsou nejdelší...

Po slavnostním zahájení festivalu se chopili nástrojů členové souboru Ludus musicus, vedeni F. Běhounkem. Představili program, jenž byl tak trochu překvapením. Zdá se však, že lyrické písně středověku, jakkoli je

soubor v repertoáru má prakticky od svého vzniku (v r. 1983), jeho členy stále více baví. Tentokrát došlo na liturgické i neliturgické písně, většinou francouzské provenience, částečně také písně autorů německých (Frauenlob, Walther von der Vogelweide) a také a samozřejmě zpěvy provenience do-

Momentka z úvodního středověkého programu

máci. Zpěvy truvérů, minesangrů, proslulý Letní kánon i třeba tvorba českého arcibiskupa Jana z Jenštejna či *Andělíku rozkochný*, *Ztratil jsem milého* nebo *Běží malý zajíček* zněly svěže, vše ostatně bylo pojato jako setkání a příjemné spolu-pobyty.

ZASTAVENÍ DRUHÉ

Temperament 430 a hudba vrcholného baroka

Renomovaný soubor Temperament 430 (nazývá se tak podle intonace komorního a na 430 Hz v době, na niž se specializuje, tedy v období vrcholného baroka a počínajícího klasicismu) vystupuje v rozličných sestavách. Jeho spiritus agens je hráčka na barokní příčnou flétnu Jindra Černá. Na festivalu vystoupila s Jiřinou Dvořákovou – Marešovou, jež ji doprovázela na varhanní positív, a představily dramaturgicky výborně postavený repertoár z díla G. F. Händela, J. Pachelbela, J. M. Hotteterra, G. Muffata, M. Blaveta a samozřejmě také J. S. Bacha, jemuž byla věnována celá 2. polovina koncertu. Navíc výjimečně v ladění na 415 Hz ... J. Černá je pověstná tím, že si vybírá ty nejvyšší výzvy, nejtěžší kousky. Zhostila se jich s bravurou a elegancí, její projev i v těch nevirtuosnějších pasážích působil naprosto přirozeně a lehce, logicky a s promyšleným a propracovaným zdobením. Obě hudebnice se musikou evidentně bavily a radovaly se z toho, co okouzlenému publiku nabízely. Na skvělý nástroj, drobný a komorní positív z dí-

Z Barokních slavností

ny pražského varhanáře Daniela Přiba, navíc J. Dvořáková – Marešová provedla strhujícím způsobem sólové skladby, které byly původně napsány pro nástroj nesrovnatelně větší. Věru kouzelný večer ...

ZASTAVENÍ TŘETÍ

Popelka nazaretská

Ludus musicus má Renčovu básnickou skladbu *Popelka nazaretská* v repertoáru již mnoho let, provádí ji však jen při výjimečných příležitostech. Jedna z nich nastala ve čtvrtek 15. srpna v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa. Bylo to totiž přímo na svátek Nanebevzetí P. Marie. Popelku složil básník V. Renč (1911 – 1973) v podstatě v bolševickém kriminále v Leopoldově někdy kolem r. 1955, spolu s ostatními spoluvězni si ji uchovali v paměti i na útržcích cigaretových papírků (papír a tužku neměli vězni povolené, i když část textu byla i ve věznici napsána a na čas zazděna ve zdech vězeňské nemocnice, než se vše prozradilo a autor byl tvrdě potrestán) a teprve po propuštění (1962) bylo možno její text fi-xovat a vydat, ačkoli již od r. 1958 byly v oběhu části textu, které vynesli dříve propuštění spoluvězni. Pozoruhodné je, že autor text po propuštění z vězení v podstatě nijak nekorigoval, ponechal takové znění, jaké mu podle jeho slov „bylo darováno“. Text mohl poprvé vyjít až v r. 1969. Hudbu dopsal Vít Petřů a pro sbor poté upra-

Z Popelky nazaretské

vil pověstný svatohorský varhaník a regenschori P. Karel Bříza (1926 – 2001). Popelka je subtilní, emotivní a vlastně radostný text plný lásky pokory, také ovšem píseň o samotě, která nezapře svůj vztah k českému baroku. Soubor Ludus musicus ji provedl velmi působivě, pietně a s nejvyšší pokorou. Roli hlavního recitátora brilantně zvládl Ondřej Kulhavý. Ten večer byl hlubokým duchovním zážitkem nebývalé síly ...

ZASTAVENÍ ČTVRTÉ

Večer operních árií

Prof. Jaroslav Šaroun pozval na sobotu 17. srpna do karlického kostela vzácné hosty, dva pěvce, kteří jinak běžně zpívají na řadě prestižních evropských operních scénách, totiž německou sopranistku Maidu Hunderling a tenoristu českého původu Jana Vacíka, jenž v 80. letech minulého století emigroval do sousedního Německa a pracoval a prozpíval se i na místo sólisty Bavorské státní opery v Mnichově. A protože letošní rok je ve znamení výročí R. Wagnera (1813 – 1883) a G. Verdiho (1813 – 1901), tvořila díla těchto autorů kostru programu. Večer doplnily árie z Pucciniho *Toscy*, Beethovenova *Fidelia*, Smetanova *Dalibora*, Fibichovy *Šárky*, Janáčkovy *Její pastorkyně* či z *Hoffmannových povídek* J. Offenbacha, vše za spolehlivého a citlivého doprovodu Prof. Šarouna. Tohle byl opět jeden z večerů, na něž se nezapomíná. Oba pěvci předvedli to

Z Barokních slavností: H. Slačalková a T. Kubín

nejlepší ze svého velikého umění a dali publiku nádherný dar. Vše s pokorou a velkou vstřícností, již neoslabil ani organizační lapsus, když se v kostele konal dosti nešťastně před jejich vystoupením jiný koncert a oni se nemohli ani náležitě připravit a rozezpívat. Rozhodně nebylo příjemné, že tito sólisté světových operních scén museli sedět na lavice před kostelem a čekat, až na ně dojde řada, i když to nakonec všichni tři účinkující vzali „sportovně“.

ZASTAVENÍ PÁTÉ

Srpnový den

V úterý 20. 8., tedy v předvečer 21. srpna, se sešli s publikem dva autoři: původně a profesí právník a kromě toho autor moc zajímavých textů, Moravák Josef Holcman a Ludvík Vaculík. Večer, kterým provázal Jan Vaculík, byl pochopitelně ve znamení vzpomínky na rok 1968 a na léta po něm následující. Pod stromem poznání dobrého i zlého se četly moc zajímavé texty, vzpomínalo se na násilí na národě i na duši jednotlivců, na možnosti, jak se tomu bránit, i na věčného pionýra Zdeňka Nejedlého ... A koneckonců se došlo k tomu, že se poražení dříve či později nakonec stejně zmocní vítězů ... Ludus musicus to vše doplnil hudbou, jež měla vždy nějaký vztah k tématu. Šlo mimochodem o velice zajímavá zhudebnění textů básníků, např. V. Dyka, K. Krause, či K. H. Máchy. Tenhle moc zajímavý a poučný večer

se protáhl, sedělo se pak dlouho do noci, neb bylo třeba spoustu věcí si dopovídat.

ZASTAVENÍ ŠESTÉ

Malá renesanční noc

Ve čtvrtek 22. srpna soubor Ludus musicus převlékl kostýmy. Pánové se stali renesančními kavalíry, dámy pak jejich renesančními idoly. To však nebylo vše. Hutnou a poctivě zahrnou renesanční musiku doprovodilo rekonstrukcemi renesančních tanců duo tanečníků Veronika Rozhonová a Vladimír Kočí. Určitě tu moc povedenou oslavu musiky i tanečních kreačí viděli i O. di Lasso, G. Gastoldi, Pierre de Ronsard, G. Duffay či C. Negri tam shora, z musikanského nebe. A jistě se jim ten vydařený večer s jejich pavannami, galliardami, tourdiony, voltami a dalšími tanci moc líbil, stejně jako publiku v sále residence. Zbývá dodat, že to vše se odbývalo za přísného dozoru arcimboldovských ovocných hodin, vzniklých díky vynalézacosti pánů M. Vaculíka a J. Havrlanta.

ZASTAVENÍ SEDMÉ

Barokní slavnosti

A zase změna, tentokrát odskok do baroka. Ludus musicus tentokrát v barokních kostýmech a tanečníci – barokní kavalír T. Kubín a jeho pochopitelně rovněž barokní dáma – Hana Slačálková. Další skvělý večer s musikou J. B. Lullyho, A. Caldary, H. Purcella, M. Praetoria, M. Maraise, G. F. Händela či H. Playforda, plný výborných instrumentálních i vokálních výkonů a opět skvělého tance obou protagonistů, kteří se studiu barokních tanců a baletů či barokní taneční estetiky věnují systematicky již řadu let. Nadšené publikum v zaplněném sále křižovnické residence všechny účinkující odměnilo zalouženým dlouhým a bouřlivým potleskem.

A teď něco na závěr:

Z výše uvedeného jest patrné několik věcí: až na dva koncerty, v nichž vystoupili hosté, a na 4 hostující tanečníky zastal většinu

koncertů soubor Ludus musicus. Prakticky musel, neb na další hosty jaksi nebyly peníze. Přestože město festival přislíbilo finančně podpořit, za což mu patří upřímné poděkování, peníze ještě nebyly k dispozici a takový festival se po dramaturgické stránce připravuje v podstatě s ročním předstihem. Protože atraktivní hosté mají své kalendáře dlouho dopředu zaplněné.

Roztažení festivalu na dva týdny mu prospělo. Koncerty nebyly na sebe tak nalepené a bylo možno si mezi nimi jaksi oddychnout. Převedení většiny koncertů mimo víkendové dny bylo námětem řady debat. Nicméně se nakonec ukázalo, že i tak si koncerty své publikum našly. O víkendech hrozí časté konkurence s jinými akcemi a těch, kteří dovedou být na několika místech současně, je zatím jen opravdu málo ...

Pokud jde o musiku samu, byla skvělá a bylo to skutečný svátek živé hudby.

A k tomu ještě co dodatek dvě věci nikoli nepodstatné: Na koncertech měly obnovenou premiéru dvoje mistrovské housle, které souboru věnovali manželé M. a Z. Kabelkovi. Ochoťně je opravil a do koncertního života vrátil mistr nad mistry, houslař Jan Slípka. Další veliké poděkování.

A tou druhou věcí jsou andělíčky, kteří se znovu objevili na kazatelně karlického kostela. Oni tam původně byli, ale byli ukradeni. Zbyl jeden a ty další podle něho vyřezal pan Jan Havrlant, stálý spolupracovník souboru Ludus musicus, jehož práci můžeme vidět při koncertech i třeba při výstavách unikátního souboru betlému. Opět veliké poděkování.

A když už jsme v tom děkování, pak samozřejmě dík patří všem, kteří pomohli jakkoliv při organizaci a zajištění zdárného průběhu festivalu. A samozřejmě také městu Dobřichovice za finanční podporu. Tak zase za rok ...

Foto © Z. Kabelka. Děkuje za zapůjčení fotografií k článku autorovi.

J. Matl

KERAMICKÉ KURSY S TRADICÍ

Není to tak dávno, co jsme se čokoládovými fondue loučili s minulým školním rokem, a už se hlásí nový.

Přijďte s námi odhalit krásu keramiky v novém školním roce 2013/ 2014 a realizovat své vlastní nápady. Nabízíme opět kursy

pro děti i dospělé s nabitým programem a mnoha technikami pod vedením lektorky Radky Vrabcové. Bližší informace naleznete na www.keramikarv.cz.

Těšíme se na vás!

G. Benešová

FOTBAL

Dobřichovičtí fotbalisté zahájili letošní letní přípravu později než v předešlých sezonách ... Ukončili uplynulý soutěžní ročník Krušovice Krajského přeboru, ve kterém nakonec obsadili šesté místo. Což jim sice samozřejmě umožňovalo setrvání v dané soutěži, jenže výbor fotbalového oddílu rozhodl, že náš A tým mužů již dále v této soutěži startovat nebude (důvodem byl odchod hlavního sponzora – bez peněz se dnes fotbal hrát nedá). Družstvo bylo přihlášeno o dva výkonnostní stupně níže, tedy do krajské I. B třídy. Logicky následoval odchod všech „krajánků“ a z týmu, jenž kopal krajský přebor (a měl ambice i na divizi!), zbyli pouze jeden nebo

dva hráči. Do I. B třídy, tak vstoupíme s mužstvem prakticky stoprocentně složeným z místních hráčů. Je tedy jasné, že už od počátku budeme asi hrát o udržení. Fotbalový tým lze totiž krásně přirovnat ke stromu, ten může mít také dobrý kmínek, ale pokud na něj nedáte kvalitní rouby odjinud, pěkných jablek se nedočkáte. Přijďte nás povzbudit, budeme to potřebovat.

Výsledky z přípravy:

Dobřichovice – Loděnice 0:3

(pro prudký déšť a vítr nedohráno)

Dobřichovice – Z. Třebaň 6:3

oma

VOLEJBALOVÁ SEZONA 2013-14

V nastávající sezoně mají dobřichovičtí volejbalisté v mistrovských soutěžích dvě družstva mužů, dvě ženy a jedno družstvo juniorek. Jak je volejbalovým příznivcům známo, loni muži A v závěrečné tabulce první ligy skončili na druhém místě, ženy

A v prvoligové tabulce obsadily místo sedmé, v krajském přeboru 1. třídy byli muži B pátí a ženy B druhé; loňské kadetky v krajském přeboru vybojovaly místo čtvrté, letos už budou hrát jako juniorky.

Dobřichovické „seniorky“ v akci

PŘEHLED DOMÁCÍCH UTKÁNÍ DO KONCE PROSINCE:

Muži A, první liga (pošestnácté v řadě)

4. 10.	ČZU Praha B
5. 10.	Kladno
18. 10.	ČZU Praha C
19. 10.	Česká Lípa
8. 11.	Plzeň
9. 11.	Č. Budějovice
16. 11.	MFF Praha
6. 12.	Brno B
7. 12.	Choceň

Ženy A, první liga (potřetí)

18. a 19. 10.	Střešovice A
8. a 9. 11.	VK Č. Budějovice
15. a 16. 11.	PF Č. Budějovice
29. a 30. 11.	Rokycany

Muži B, krajský přebor 1. třídy

19. 10.	Tuchlovice A
9. 11.	Český Brod
30. 11.	Kralupy

Ženy B, krajský přebor 1. třídy

5. 10.	Tuchlovice A
19. 10.	Zdice
2. 11.	Komárov A
23. 11.	Rakovník B

Juniorky, krajský přebor

17. 11.	Mělník
8. 12.	Rakovník

Připomeňme ještě na závěr, že ve dnech 15. a 16. června proběhlo u nás mistrovství České republiky ve volejbale senierek, v pořadí již sedmnácté. Mezi deseti družstvy byly zastoupeny i naše seniorky, které skončily deváté. Titul přeborníka ČR získala děvčata ze Žacléře.

O týden později, v sobotu 22. června, se za účasti osmi družstev uskutečnil druhý ročník Memoriálu Lídy Gemperlové. Vítězem se staly volejbalistky z Radotína, naše družstvo skončilo třetí. I letos se tento turnaj stal místem setkání hráček, které kdysi spolu jako dorostenky a později jako ženy pod hlavičkou Sokola Dobřichovice hrávaly. O těchto dvou významných akcích se zmiňujeme jen krátce, protože o obou přinesl podrobnější informace červencový Informační list.

HgS

DOB CENTRUM DOBŘICHOVICE

Residenční bydlení v Dobřichovicích

- byty, obchody
- prostory pro wellness a rehabilitaci

**Prodej
zahájen**

